

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 K 021537 23 K 2
Tuzla, 14.07.2023. godine

Presuda pravosnažna – preinačena u odluci
o kazni presudom Vrhovnog suda FBiH broj
03 0 K 021537 23 Kž 12 od 16.11.2023. godine,
kojom se optužena J.M. osuđuje na kaznu
zatvora u trajanju od 14 godina

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Merime Gutić, mr. iur. kao predsjednice vijeća, Merside Sušić i Mihaele Jovanović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Irme Saletović, kao zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv optužene J.M., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0097320 21 od 01.10.2021. godine, koja je potvrđena rješenjem ovog suda dana 04.10.2021. godine, nakon glavnog pretresa održanog dana 14.07.2023. godine u prisustvu tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Emira Bakića, optužene J.M. i njenog branioca advokata Rifata Konjića, iz Tuzle, donio je i javno objavio dana 14.07.2023. godine

P R E S U D U

OPTUŽENA

J.M. kći K. i majke Š.H., rođena ... godine u M., općina G., nastanjena u T., naselje ..., udata, majka dvoje djece, pismena sa završenom trgovačkom školom, srednjeg imovnog stanja, po narodnosti Bošnjakinja, državljanin BiH, JMBG: ..., do sada neosuđivana

KRIVA JE

što je :

Dana 07.07.2021. godine, u vremenu između 08,30 i 11,55 sati, u T., u naselju D., zaseok ..., Grad T., u porodičnoj kući i dvorištu vlasništvo Dž.I.1, broj ..., kada je Dž.I. nakon što je klanjala, počela uznemireno trčati po kući uzvikujuću Allah, Allah, te izlaziti napolje uzvikujući Allah, Allah, nakon što je njen mlđb. sin Dž.Dž. ušao u kuću, te vidio svoju majku Dž.I. kako uznemireno trči po kući i uzvikuje navedeno, prišao istoj i pokušao je smiriti, govoreći joj „šta ti je mati, de se smiri“, kojom prilikom je došao i suprug iste Dž.I. te istoj govorio da se smiri i da uđe u kuću da je narod sluša, dok je ova i dalje uznemireno hodala uzvikujući Allah, Allah, pa je mlđb. Dž.Dž., kako nije znao šta da radi, telefonom pozvao svoju tetku M.J. kojoj je rekao da dođe jer I. nije dobro i da ne zna šta da radi, a koja je potom ubrzo i došla, dok je Dž.I.1 ostao van kuće, i ispred kuće uhvatila Dž.I. za ramena govoreći joj „hodi I. u kuću“, te je vukla da je uvede u kuću, i nakon što ju je uvukla u hodnik, gurajući je spustila istu na pod u ležeći položaj i sjela joj na stomak, dok joj je čuvala noge rukama, a ova pokušavala da se otrgne od nje i izađe napolje, ista je, dok je sjedila na I., razbila kućni telefon i bacila na pod mobitel Dž.I., dok joj je Dž.Dž. govorio da se zovu djed i nena da dođu, kao i hitna pomoć, na što mu je J. odgovorila „krenuli su“, „hitna ne treba“, „ja sam tu za nju, ja znam šta joj je, ja ću je spasiti, ne treba hitna,

ni niko“, te je Dž.I.1 koji je ušao da vidi šta se dešava rekla „idi ti svojim roditeljima“, nakon čega je ovaj otišao, a mlđb Dž.Dž. rekla da zaključa kuću da I. ne bi izašla, što je mlđb. Dž.Dž. i učinio, te istoj dao ključ i ostao pored nje i I., dok se Dž.I. i dalje otimala i govorila „pustite me napolje, pustite me umrijeću“, a ova sjedila svojim tijelom na njenom stomaku, kada je M.J. malodobnom Dž.Dž. dala ključ i rekla „otključaj i otvori vrata da je iznesemo“, dok je i dalje sjedila svojim tijelom na I. stomaku, držeći je za ruke, na način da su I. ruke bile na podu pored nje, kada se nakratko Dž.I. smirila i prestala se vrtiti, zajedno sa malodobnim Dž.Dž. uhvatila I. ispod ruku, te je iznijeli vani, te su je podigli i plegli napolje na pločice ispred ulaznih vrata, pa je iako svjesna da svojim radnjama može usmrtniti Dž.I., prouzrokujući kod iste bol i patnju jakog intenziteta, što je i htjela, sjela na stomak Dž.I. i rekla mlđb. Dž.Dž. da iz kuće donese vodu, što je ovaj i učinio i iz kuće donio flašu od kisele od dva litra u kojoj je bila voda, dok je ova i dalje sjedila na I. stomaku i stavila pola šake svoje ruke u I. usta, te je rekla mlđb. Dž.Dž. da I. sipa vodu u usta, što je ovaj i uradio, obzirom da je bio uplašen i mislio da na taj način pomaže svojoj majci, u kojem trenutku je primijetio sipajući vodu da se voda iz I. usta vraća na nos i usta pomiješana sa krvlju i krvavim komadima, na što je uplašen M.J. ponovo rekao „jesi li zvala djeda i nenu“, „de da ja nazovem od druga“, kao i hitnu pomoć, na što mu je ova odgovorila „idu, zvala sam, krenuli su“, iako to nije učinila, te je rekla „ne treba hitna pomoć, ja sam za nju tu, znam šta joj je“, da bi nakon što je mlđb Dž.Dž. izlio vodu, ova ponovo rekla da donese vode, u kojem trenutku je dok je sipao vodu mlđb Dž.Dž. nazvao svog druga M. koji živi preko puta kuće i dao mu broj djeda i nene i rekao da ih nazove da dođu, te se ponovo vratio do M.J. i Dž.I. kada je vidio da M.J. skida veći i širi prsten sa svoje ruke koji gura Dž.I. u usta kao da ga ova proguta, u kojem trenutku je I. išla krv iz usta, dok je ova ponovo tražila od mlđb. Dž.Dž. da I. sipa vodu u usta što je ovaj i učinio, misleći da tako pomaže svojoj majci, pa je ponovo od J. tražio da pozovu nekog, na što je ova odgovorila „ne treba, imam ja“, te ga opet poslala po vodu, a kada se ovaj vratio do J. i I., ova mu je rekla da i on malo stisne po stomaku majku govoreći mu: „stisni da izađe krv, sve će proći“, te je isti malo stisnuo istu po stomaku jer ga je bilo strah i nije znao o čemu se radi, dok je za to vrijeme M.J. sjedeći i dalje na stomaku Dž.I., stezala i pritiskala istu rukama po vratu iz sve snage u više navrata, govoreći da to radi da izađe krv, tražeći i od mlđb Dž.Dž. da ovu uhvati za vrat i da je stišće, da bi se zatim pomjerala prema nogama i stiskala joj stomak, dok je mlđb Dž.Dž. uhvatio I. za vrat i probao malo stiskati, ali nije smio jer nije znao šta joj je, kojom prilikom mu je J. rekla ponovo da ide po vodu, što je ovaj i učinio i kada se vratio sa vodom vidio je da su djed i nena K.K. i K.Š. bili na vratima, kada je nena rekla istoj nemoj tako, vidiš da ne daje znake života, na što je ova odgovorila „znam ja šta radim, bit će sve to dobro, nemojte se miješati“, u kojem trenutku je K.Š. rekla zovite hitnu, te je mlđb Dž.Dž. ponovo pozvao svog druga M. putem mesingera i rekao mu da zove hitnu, jer je primijetio da Dž.I. više ne daje znakove života i da joj ide krv iz usta, da bi M.J. ponovo rekla mlđb Dž.Dž. da donese vode, u kojem trenutku je došao Dž.I. jer je čuo galamu, a ova je tada legla na pod i Dž.I. nabacila na sebe, te je jednom rukom držala na sebi a drugu ruku držala joj na ustima, govoreći Dž.I. „idi ti bježi odavde, marš!“, dižući nogu prema njemu odgurujući ga, kojom prilikom ju je K.Š. ošamarila i rekla da se skloni od Dž.I., što ova nije htjela učiniti, već ju je držala tako obgrljenu i sa jednom rukom na ustima sve dok nije došla hitna pomoć, čije osoblje je konstatovalo smrt Dž.I., na koji način je ovoj tangencijalnim prevlačenjem noktiju prsta šake preko površine kože, pritiskanjem i prevlačenjem prstima šake u predjelu usta, te zatvaranjem usta šakom, pritiskanjem šakama desne i lijeve podlaktice, držanjem iste za nadlaktice i podlaktice ruku i guranjem prstiju šake i prstena u usta nanijela više različitih povreda i to oguljotinu kože u gornjem dijelu lijeve polovine čela, oguljotinu kože u unutarnjoj polovini lijeve obrve, krvni podliv sa oguljotinom kože gornje polovine nosne piramide, predio korijena nosa, oguljotinu kože na desnom nosnom krilu, oguljotinu kože sa prednje strane ušne resice desnog

uha, krvni podliv sa oguljotinom kože u nivou desnog ugla usta zahvatajući gornje i donje usne u nivou ugla je ljubičaste boje, sa krvnim podlivom i oguljotinom sluznice tog dijela usana, oguljotinu kože gornjeg dijela desne podkoljenice neposredno ispod desnog koljena, krvni podliv na unutarnjoj strani središnjeg dijela desne nadlaktice, krvni podliv na unutarnjoj strani donje polovine lijeve podlaktice i krvni podliv sa otokom tkiva poglavine u donjem desnom tjemeno-zatiljnom dijelu glave kao i iza desnog uha ispod sisastog nastavka sljepoočne kosti, kao lake tjelesne povrede, te je istoj stezanjem i pritiskanjem vrata šakama nanijela više povreda i to krvni podliv sa oguljotinom kože u nivou lijeve i desne strane brade izrazitije sa desne strane i podbradka, krvni podliv na desnoj bočnoj strani vrata na oko 8 cm ispod donjeg ruba desne uške, krvni podliv mekih tkiva vrata; potkožnog tkiva, ovojnice mišića, mišića ispod brade u nivou grkljana, te bočnih strana vrata izrazitije sa desne strane sve do grkljanskih hrskavica, kao i do podjezične kosti, krvnu podlivenost duž mišića obrtača vrata obostrano izrazitije sa desne strane, prelom velikog roga podjezične kosti desno u nivou njegovog spoja trupom uz krvnu podlivenost okolnog mišićnog tkiva u nivou preloma, prelom stražnjih rogova štitaste hrskavice uz nepotpun prelom - razlavabljenost spoja između lijeve i desne ploče štitaste žljezde u središnjoj prednjoj liniji grkljana, te krvarenje ispod sluznice grkljana, krvni podliv tkiva štitne žljezde u njoj desnoj polovini, krvni podliv tkiva podjezičnih pljuvačnih žljezda i otok i krvni podliv poklopca grkljana, kao tešku tjelesnu povredu opasnu po život, zbog čega je kod Dž.I. došlo do zagušenja, usljed kombinovanog sadejstva zatvaranja disajnih puteva, zatvaranja lumena krvnih sudova vrata i doprinosa inhibitornog efekta na srce zbog nadražaja vratnih živaca, nemogućnosti protoka zraka prema plućima iste, poremećaja i prekida moždane cirkulacije sa posljedičnom hipoksijom moždanog tkiva - nedovoljnim dotokom krvi i kisika u mozak, a što je imalo za posljedicu nastupanje smrti kod Dž.I. dana 07.07.2021. godine u 11,51 sati, dok je ista u toku nanošenja joj povreda sve do gubitka svijesti koji je nastao u prvoj fazi njenog umiranja usljed prekida dotoka kiseonika i krvi u mozak, trpila bol i patnje jakog intenziteta.

Dakle, drugu osobu usmrtila na okrutan način.

Čime je počinila krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

pa je sud za počinjeno krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, na osnovu istog zakonskog propisa i uz primjenu odredaba članova 42., 43. i 49. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

O S U D U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 20 (DVADESET) GODINA

Na osnovu člana 57. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženoj se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 08.07.2021.godine do 22.03.2022. godine i od 23.09.2022. godine do 14.07.2023.godine, pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni Dž.Dž. i Dž.I. se sa imovinskopравnim zahtjevom upućuju na parnicu.

Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optužena se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka o čijoj visini će u smislu člana 200. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine sud odlučiti posebnim rješenjem, te da plati sudu paušal u iznosu od 200,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0097320 21 od 01.10.2021. godine, ispravljena dana 04.10.2021. godine, koja je potvrđena rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 021537 21 Kps od 04.10.2021. godine, optužena je M.J. zbog krivičnog djela ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Na ročištu za izjašnjenje o krivnji održanom dana 25.10.2021. godine, pred sudijom za prethodno saslušanje, optužena M.J. se izjasnila da nije kriva za krivično djelo koje joj se optužnicom stavlja na teret.

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 021537 21 K od 23.09.2022. godine optužena M.J. oglašena je krivom da je počinila krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) i osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina, u koju kaznu joj se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 08.07.2021. do 22.03.2022. i od 23.09.2022. godine pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora. Istom presudom, na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), oštećeni Dž.Dž. i Dž.I.1 upućeni su da imovinskoppravne zahtjeve mogu ostvarivati u parničnom postupku, dok je na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH optužena M.J. obavezna da naknadi troškove krivičnog postupka u visini koju će sud naknadno odrediti, kao i paušalni iznos od 200,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 03 0 K 021537 23 Kž 11 od 16.03.2023. godine, presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 021537 21 K od 23.09.2022. godine djelimičnim uvažavanjem žalbe branitelja optužene M.J., je ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U skladu sa Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 03 0 K 021537 23 Kž 11 od 16.03.2023. godine, na osnovu člana 331a. stav 4. ZKP FBiH, u ponovnom postupku, na pretresu održanom pred ovim sudom prihvaćeni su i preuzeti izvedeni dokazi tokom postupka pred Kantonalnim sudom u Tuzli u predmetu broj 03 0 K 021537 21 K od 23.09.2022. godine iskazi svjedoka i vještaka optužbe i to: mlđb. Dž.Dž., Dž.I.1, M.S., K.Š., K.K., S.N., Dž.M., Dž.F., S.E., Dž.H., prof.dr. med.sc. Vedo Tuco iz Tuzle, vještak medicinske struke, Prim.dr. Kuldija Abdurahman, vještak spec. neuropsihijatar, iz Tuzle, Doc.dr. psy.sc. Mitra Mirković - Hajdukov, vještak medicinske struke, podoblast psihologija, iz Tuzle, te Mr. biologije – genetika Muvedeta Sarajlić kriminalistički vještak za analizu DNK, Federalna uprava policije Sarajevo, te su u materijalne dokaze Tužilaštva uvršteni: Naredba za timsko neuropsihijatrijsko psihološko vještačenje osumnjičene od 22.07.2021.godine pod brojem T03 0 KT 00970320 21, zatim Nalaz i mišljenje Tima vještaka i to od strane primarijus dr. Kuldije Abdurahmana specijaliste neuropsihijatra, Klinike za psihijatriju UKC Tuzla i doc. dr. psihologije Mitre Mirković Hajdukov dipl. psihologa, vještaka medicinske struke podoblast psihologije; naredba kojom se

određuje vještačenje tjelesnih povreda od strane Kantonalnog tužilaštva od 22.09.2021. godine, Nalaz i mišljenje sudsko medicinskog vještačenja po vještaku medicinske struke podoblast sudske medicine prof dr. Vedi Tuci specijalisti sudske medicine od 23.09.2021.godine, Naredba za pregled i obdukciju izdata od strane Kantonalnog tužilaštva TK broj KTA 102/21 od 07.07.2021.godine, naredba KTTK za pregled i obdukciju leša Dž.I. broj Kta 102/21, od 07.07.2021. godine, zapisnik o sudsko medicinskoj obdukciji mrtvog tijela Dž.I. od 19.07.2021.godine koja je rađena po vještaku medicinske struke prof. dr. Vedi Tuci, specijalisti sudske medicine; naredba za DNA i biološko vještačenje Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, broj T03 0 KT 0097320 21 od 17.07.2020. godine, biološko DNA vještačenje od strane Federalnog ministarstva unutarnjih poslova, Federalna uprava policije Sarajevo broj 09-18-18/3-03-5-1388/21 od 01.09.2021. godine, nalaz i mišljenje ljekara specijaliste urgentne medicine dr. Aljukić Adnana na ime M.J., JZU Služba hitne medicinske pomoći Lukavac broj 11390/21 od 09.07.2021. godine, Specijalistički nalaz na ime Dž.I., JZU UKC Tuzla, Klinika za hirurgiju-prijemna ambulanta od 03.07.2021. godine, uputnica za hitni specijalističko-konsultativni pregled na ime Dž.I. JZU UKC Tuzla, Klinike za hirurgiju-prijemna ambulanta broj 0209/1012 od 03.07.2021. godine, Protokol hitnog medicinskog slučaja Ustanove za hitnu medicinsku pomoć na ime Dž.I. JZU Dom zdravlja „Dr. Mustafa Šehović“ Tuzla od 03.07.2021. godine, zapisnik o uviđaju Odjeljenja kriminalističke policije Tuzla, PU Tuzla MUP TK od 07.07.2021. godine, skica lica mjesta Odjeljenja kriminalističke policije, PU Tuzla, MUP TK, broj 08-06/7-1-03.3-2886/21 od 07.07.2021. godine, fotodokumentacija lica mjesta događaja Odjeljenja kriminalističke policije PU Tuzla MUP TK broj 08-06/7-1-03.3-2886/21 od 07.07.2021. godine, zapisnik o uzimanju nespornih uzoraka biološkog porijekla od osumnjičene M.J., Sektora krim policije Tuzla, Uprava policije, MUP TK broj 08-06/3-1-04.3-3083/21 od 19.07.2021. godine, akt PU Tuzla, Odjeljenje kriminalističke policije Tuzla o dostavi fotodokumentacije sa obdukcije mrtvog tijela oštećene Dž.I. broj: 08-06/7-1-03.3-2886/21 od 16.07.2021. godine, sa fotodokumentacijom sa obdukcije MUP-a TK broj: 08-06/7-1-03.3-2886/21 od 08.07.2021. godine, potvrda o smrti Dž.I. od 09.07.2021. godine, akt Grad Gračanica broj 04-10-3441/21 od 27.09.2021. godine i izvod iz matične knjige umrlih za lice Dž.I., broj 04-10-3-1569/2021, od 27.09.2021. godine, zapisnik o ispitivanju osumnjičene M.J., Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona od 30.09.2021. godine, zapisnika o saslušanju svjedoka K.Š. MUP TK broj 08-06/3-1-03.3-3083/21 od 15.07.2021. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka K.K. Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za opšti kriminalitet Tuzla, Uprava policije MUP TK, broj 08-06/3-1-03.3-3083/21 od 09.07.2021. godine i od 15.07.2021. godine, zapisnik o oduzimanju slobode MUP TK broj 08-06/3-04.3-3082/21 od 08.07.2021. godine, te zapisnik o predaji osobe kojoj je oduzeta sloboda nadležnom tužiocu MUP TK broj 08-06/3-1-03.3-3083/21 od 09.07.2021. godine.

Dopis Tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona od 17.12.2021.godine kojim odustaje od izvođenja dokaza ispitivanja vještaka za mobilne telefone i komunikacione tehnologije FUP Sarajevo Bešlić Adnana i dokaza koji su bili predmetom vještačenja (mobilni telefoni i prateća dokumentacija koja se odnosi na oduzimanje mobilnih telefona).

Preuzeti su i dokazi odbrane koji su izvedeni u prethodnom postupku saslušanjem svjedoka i to: K.Š., K.K., M.S., H.S. i H.R., te provedeno vještačenje na okolnosti duševnog zdravlja optužene, da li boluje od duševne bolesti i da li je djelo počinila u neuračunljivom stanju, te da li je sposobna da učestvuje u sudskom postupku po timu vještaka kojeg su činili vještak Rusmir Softić, prim. prof. dr. medicinskih nauka, specijalista neuropsihijatar, subspecijalista psihoterapije, te Nera Kravić Prelić diplomirani psiholog, direktno i unakrsno ispitani.

Postupajući po odredbi člana 331a. stav 5. ZKP FBiH na glavnom pretresu dana 21.06.2023. godine saslušani su svjedoci K.Š. i K.K., otac i majka od optužene, potom M.S., suprug optužene M.J., obzirom da se radi o svjedocima iz člana 97. ZKP FBiH koji mogu odbiti svjedočenje, a koji su naveli da ostaju kod svoje izjave i iskaza koji su dali u prethodnom postupku na glavnom pretresu i to K.Š. i K.K. 04.01.2022. godine i 15.07.2022. godine, M.S. u prethodnom postupku na glavnom pretresu 22.03.2022. godine i 15.07.2022. godine, te da nemaju ništa novo dodati.

Kao dokaz odbrane uvršten iskaz optužene M.J. koja je ostala kod prijedloga da svjedoči u smislu odredbe člana 92. ZKP FBiH, te je u dokaze uvršten iskaz optužene M.J. kao svjedoka sa glavnog pretresa od 16.09.2022. godine.

Sud je u ponovljenom postupku odbio kao nepotreban prijedlog odbrane da se provede novo vještačenje na okolnosti koje se odnose na odnos optužene i oštećene i njihovo posjećivanje gatarama, obzirom da su u prethodnom postupku provedena dva timska vještačenja po prijedlogu kantonalnog tužilaštva i po prijedlogu odbrane, te da su se vještaci koji su po prijedlogu odbrane, proveli vještačenje, izradili nalaz i mišljenje, izjašnjavali i na navedene okolnosti. Stoga sud nalazi da navodi branioca, da do sada nije postojao niti jedan slučaj da je sestra ubila sestru, pozivanje na knjigu „psihijatrija ili neuropsihijatrija“ od Goreta i ostali pisci (kako je to naveo branilac) koju koristi čitava bivša Jugoslavija, da je čitav jedan dio te knjige posvećen stvarima o kojima se govori u ovom predmetu, da bi o tome trebali vještaci da kažu (a čitav dio koji ima nepunih 100 strana), ne bi doprinijeli rasvjetljavanju određenih pitanja iz kojih razloga je takav prijedlog odbio kao nepotreban. Međutim, sud je u ponovljenom postupku, na glavnom pretresu prihvatio kao opravdan prijedlog branioca optužene da se ispita vještak Rusmir Softić i da isti da odgovore na pitanja branioca koja je prethodno dostavio gore imenovanom vještaku, jer se radi o novom braniocu koji nije zastupao optuženu u prethodnom postupku, pa je i izveo dokaz ispitivanjem vještaka Prof. Dr. medicinskih nauka Rusmira Softića, a koji je u prethodnom postupku, po prijedlogu odbrane i sačinio nalaz i mišljenje kao vođa tima.

Sud je izvedene dokaze na glavnom pretresu cijenio u smislu odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i utvrdio da je dokazano činjenično stanje predstavljeno u izreci presude.

U konkretnom predmetu, tužilaštvo je provelo niz dokaza koji su na objektivni način dokazali činjenične navode optužnice, kao i činjenicu da je optužena M.J. učinitelj krivičnog djela koje joj se optužnicom stavlja na teret. Sud smatra posebno relevantnim za utvrđivanje odlučnih činjenica dio dokaza koji će biti detaljno interpretirani i analizirani, a koji se prvenstveno odnose na iskaze oštećenih, posebno sina od Dž.I., sestre od optužene koji je bio neposredni očevidac i na iskaze članova njihovih porodica, uz pomoću kojih iskaza i iskaza vještaka je u potpunosti prikazana ličnost optužene, njezino psihološko stanje kao i izvršeno krivično djelo, iz kojih je evidentno postojanje opštih i posebnih elemenata bića krivičnog djela koje se optuženoj stavlja na teret kao i krivična odgovornost optužene. Ono što je posebno važno za ovaj predmet, a što je sud imao u vidu tokom cijelog postupka, jeste da se radi o posebnom slučaju i o nesvakidašnjoj situaciji. Naime, radi se o optuženoj i smrtno stradaloj, koji su u krvnom srodstvu, o sestrama.

Na osnovu iskaza vještaka sudske medicine Prof.dr.med.sc. Vede Tuće, iskaza vještaka, Muvedete Sarajlić mr.biologije-genetika, kao i zapisnika o vanjskom pregledu i obdukciji mrtvog tijela Dž.I., pismenog nalaza i mišljenja vještaka Prof. dr. Vede Tuće od 23.09.2021.godine, nalaza i mišljenja Centar za forenzičku i informatičku podršku FUP-a Sarajevo broj 09-18-18/3-

03-5-1388/21 od 01.09.2021.godine i dopune sačinjenog povodom provedenog vještačenja bioloških tragova broj 09-18-18/3-03-5-1388-1/21 od 15.10.2021.godine, DNA analize, zapisnika o uviđaju sa lica mjesta sa skicom i fotodokumentacijom lica mjesta, iskaza svjedoka Dž.Dž., Dž.I.1 ovaj sud nalazi da je objektivno dokazano da je žrtva Dž.I., usmrćena, u T., u naselju D., zaseok ..., Grad T., u porodičnoj kući i dvorištu vlasništvo Dž.I.1, broj ..., u vremenu između 08,30 i 11,55 sati, i da je smrt iste nastupila usljed kombinovanog sadejstva zatvaranja disajnih puteva, zatvaranja lumena krvnih sudova vrata i doprinosa inhibitornog efekta na srce zbog nadražaja vratnih živaca, nemogućnosti protoka zraka prema plućima iste, poremećaja i prekida moždane cirkulacije sa posljedičnom hipoksijom moždanog tkiva - nedovoljnim dotokom krvi i kisika u mozak, a što je imalo za posljedicu nastupanje smrti kod Dž.I. dana 07.07.2021. godine u 11,51 sati.

Tako je u sadržaju zapisnika o uviđaju MUP TK, Odjeljenje kriminalističke policije Tuzla od 07.07.2021. godine, konstatovano da je dežurni službenik PS Zapad obavijestio dežurnog službenika OKP PU Tuzla dana 07.07.2021.godine u 12,10 sati, da im se toga dana u 10,45 sati, putem telefona broj 061/874-951 obratio NN muškarac, koji je rekao da u dvorištu kuće u zaseoku ... leže dvije žene i da ima dosta krvi. Dalje je konstatovano je da su po dolasku na lice mjesta zatekli Dž.I., koja je bila u lošem zdravstvenom stanju i koja u tom trenutku nije bila u stanju da govori, krkljala je, a pored nje je bila sestra J.. Uviđaj je započeo u 17,00 sati te je konstatovano da je prilikom vršenja uviđaja na licu mjesta, na zidu sa lijeve strane, prije samog ulaza u prizemlje kuće, pronađen trag crveno-smeđe boje, koji svojim izgledom asocira na krv i koji je izuzet na sterilni štapić sa pamučnim vrhom i da je trag crveno-smeđe boje, koji svojim izgledom asocira na krv pronađen i u hodniku u pred ulazu, na radijatoru. Konstatovano je da su prije početka vršenja uviđaja, prisutna lica i policijski službenici, obavijestili ekipu za uviđaj da je pred ulaznim vratima na pločniku bila veća količina krvi, koju su, nakon što su uvukli I. tijelo u hodnik – pred ulaz kuće, oprali I. suprug, njena sestra J. i sin Dž.Dž.

Sud je prihvatio zapisnik o uviđaju sa fotodokumentacijom, kao objektivni dokaz zatečenog stanja na licu mjesta, nakon učinjenog krivičnog djela.

Na okolnosti utvrđivanja vrste i težine tjelesnih povreda i mehanizma zadobijanja tjelesnih povreda, međusobni položaj između povrijeđene i povredioaca u trenutku nanošenja tjelesnih povreda, zatim da li je oštećena Dž.I. usljed zadobijenih povreda i radnji osumnjičene do nastanka smrti trpila bol i patnje te ukoliko jeste koji stepen jačine intenziteta su bol i patnje bili, te da li se povrede Dž.I. koje su konstatovane dana 03.07.2021. godine u specijalističkom nalazu JZU UKC Tuzla Klinike za hirurgiju Prijemna ambulanta kao i na uputnici na ime Dž.I., Klinike za hirurgiju, Prijemna ambulanta JZU UKC Tuzla od 03.07. 2021. godine mogu dovesti u vezu sa nekom od povreda na tijelu oštećene Dž.I. koje su konstatovane prilikom obdukcije, te da li se povrede od 03.07.2021. godine mogu dovesti u vezu sa događajem od 07.07.2021. godine kada je nastupila smrt Dž.I. vještak sudske medicine dr. Vedo Tuco, je naveo da je postupajući po Naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzla od 07.07.2021. godine određen da kao ljekar sudske medicine obavi sudsko medicinsku obdukciju mrtvog tijela Dž.I., istu je obavio 08.07.2021. godine a u vezi s tim, odnosno ono što je našao vanjskim pregledom i unutarnjim pregledom sačinio svoj pismeni nalaz od 19.07.2021. godine, za traženo vještačenje i za postavljena pitanja na raspolaganju je imao svoj zapisnik o vanjskom pregledu obdukcije mrtvog tijela od 19.07.2021. godine za Dž.I., uputnicu za pregled ortopeda izdata od strane ljekara Prijemne ambulante Hirurške klinike UKC Tuzla, od 03.07.2021. godine i nalaz hirurga UKC Tuzla na ime Dž.I. od 03.07.2021. godine. Na temelju nalaza, obdukcije to jest vanjskim pregledom i

unutarnjim nalazom na mrtvom tijelu Dž.I. kod obdukcije, koja je obavljena 08.07.2021. godine utvrdio je da je ista zadobila sljedeće povrede: oguljotinu kože u gornjem dijelu lijeve polovine čela, oguljotinu kože lijeve polovine obrve, krvni podliv sa oguljotinom kože, gornje polovine nosne piramide i predio korijena nosa, oguljotinu kože na desnom nosnom krilu, krvni podliv sa oguljotinom kože u nivou desnog ugla usta, zahvatajući dio gornje i donje usne u nivou ugla koja je bila ljubičaste boje sa krvnim podlivom i oguljotinu sluznice tog dijela usana, oguljotinu kože sa prednje strane ušne resice desnog uha, krvni podliv sa oguljotinom kože u nivou lijeve i desne strane brade, izrazitije sa desne strane u predjelu podbratka, crni podliv desne bočne strane vrata na oko 8 cm ispod donjeg ruba desne uške, krvni podliv na unutarnjoj strani i središnjeg dijela desne nadlaktice, dvije oguljotine kože sa stražnje strane desnog laktakta, krvni podliv nadlanske strane desne šake u nivou 3. i 4. prsta desne šake, krvni podliv na unutarnjoj strani donje polovine lijeve nadlaktice, oguljotinu kože gornjeg dijela desne potkoljenice neposredno ispod desnog koljena, oguljotinu kože na vanjskoj strani stražnjeg dijela desnog koljena, krvni podliv sa otokom tkiva pogravnine u donjem desnom tjemenom zatim na dijelu glave kao iza desnog uha, ispod sisatog nastavka desno sljepoočne kosti, krvni podliv mekih tkiva vrata, potkožnog tkiva ovojnice mišića, mišića ispod brade u nivou grkljana te bočnih strana vrata, izrazitije sa desne strane sve do grkljanskih hrskavica kao i do podjezične kosti, te krvna podlivenost duž mišića obrtača vrata obostrano izrazitije sa desne strane, prelom velikog roga podjezične kosti desno u nivou njegovog spoja sa trupom te kosti uz krvnu podlivenost okolnog mekog tkiva u nivou preloma, prelom stražnjih rogova štitaste hrskavice uz nepotpun prelom odnosno razlabavljenost spolja između lijeve i desne ploče štitaste žlijezde u središnjoj prednjoj liniji i grkljana sa krvarenjem ispod sluznice grkljana, krvni podliv tkiva štitne žlijezde na njenoj desnoj polovini, krvni podliv tkiva podjezične pljuvačne žlijezda, oštećenje sluznice oralnog dijela ždrijela kao i početnog dijela jednjaka, te otoke krvni podliv poklopca grkljana. Naime naprijed navedene povrede vrata, kako one utvrđene vanjskim pregledom i obdukcijom i meko tkivnih koštanih i hrskavičnih struktura vrata, odnosno podjezične kosti i grkljana a to su povrede koje su u ovom nalazu navedene pod rednim brojem 7.8.16.17.18.19.20. i 22. mogu da predstavljaju jednu cjelinu koje su nastale kombinovanim mehanizmom stezanja i pritiskanja vrata nekim sredstvom, a u konkretnom slučaju stezanje vrata šakom ili šakama prestavlja podobno sredstvo i način za nanošenje ovakvih povreda i to u poziciji kada su povređena i povredilac, jedna drugoj bile okrenute prednjim stranama tijela, i dok je se povrijeđena nalazila u nekom nižem položaju tijela prema povrediocu u mogućem položaju ležećem na leđima, pri čemu se povredilac takođe nalazi u nekom nižem položaju sjedeći najvjerojatnije na trbuhu oštećene. Naprijed navedene povrede vrata, a to su povrede u nalazu navedene pod brojem 7., 8.,16.,17.,18.,19.,20. i 22. u mehanizmu svoga nastanka stezanjem i pritiskom vrata šakom i šakama za posljedicu su imale, zatvaranje disajnih puteva, zatvaranje lumena krvnih sudova vrata kako arterijski tako i venski i mogući doprinos inhibitornog efekta, znači tog mehanizma stezanja i krvarenja na srce zbog nadražaja vratnih živaca, čime je život imenovane bio doveden u stvarnu, odnosno realnu opasnost, sa ugrožavanjem vitalnih funkcija organizma, funkcije centralnog nervnog sistema mozga, funkcije disanja i rada srca koje je u konačnici dovelo do smrtnog ishoda, a što ima obilježje kvalifikovane teške tjelesne povrede sa smrtnim ishodom. Zatvaranje disajnih puteva imalo je za posljedicu otežan ili onemogućen protok zraka ka plućima, zatvaranje velikih krvnih sudova vrata kako venski tako i arterijski dovelo je do poremećaja prekida moždane cirkulacije sa posljedično hipoksijom moždanog tkiva, odnosno nedovoljnim dotokom krvi kisika u mozak. Naime, preostale površinske povrede naveden u ovom nalazu imaju obilježje lake tjelesne povrede. Povrede pod rednim brojem 1. 2.3.4.6. i 13. koje se navode u nalazu su nastale mehanizmom tendencionalnog djelovanja nekog tvrdog sredstva preko površine kože i to tangencionalnim povlačenjem noktiju prsta šake preko površine kože. Povreda koja se u ovom nalazu navodi pod

rednim brojem 5. je nastala kombinovanim mehanizmom pritiskanja i povlačenja nekog sredstva na predio usta i oko usta pri čemu je pritisak, zatvaranje usta šakom uz istovremeno djelovanje noktiju prstiju te šake su podobno sredstvo i način za nanošenje ovakvih povreda. Povrede pod rednim brojem 9. i 12., a to su krvni podlivi na unutarnjoj strani središnjeg dijela desne nadlaktice i krvni podliv na unutarnjoj strani donje polovine lijeve podlaktice su povrede koje su nastale mehanizmom stiskanja i pritiskanja nekog sredstva na te dijelove desne nadlaktice i lijeve podlaktice, što u konkretnom slučaju stezanje i pritiskanje šakom, šakama, od strane osumnjičene podobno sredstvo i način za nanošenje ovakvih povreda. Povrede pod rednim brojem 10. i 14. ovog nalaza, a to su oguljotine kože sa stražnje strane desnog lakta i oguljotini kože na vanjskoj strani stražnjeg dijela desnog koljena su mogle nastati u sklopu prethodnog ozljeđivanja kontaktiranjem od oštećene dok se ista nalazila u ležećem položaju i u trenutku pružanja otpora. Povreda pod rednim brojem 15. to je krvni podliv sa otokom tkiva poglavine u donjem desnom tjemeno zatiljnom dijelu glave, kao i iza desnog uha ispod sisastog nastavka desno sljepoočne kosti je nastala mehanizmom djelovanja tupine nekog tvrdog mehaničkog sredstva na donji desni tjemeno zatiljni predio glave i desni završni predio glave odnosno s udarom tog dijela glave od neku tvrdu podlogu, odnosno tlo, u konkretnom slučaju kontaktiranjem tim dijelom glave od tlo u trenutku kada se imenovana nalazila na tlu, dok je optužena sjedeći joj na trbuhu vršila pritiskanje i stezanje vrata šakom i šakama. Povreda pod rednim brojem 21. oštećenje sluznice oralnog dijela, znači ždrijela, kao i početnog dijela jednjaka su nastale mehanizmom djelovanja pritiska i povlačenja nekog mehaničkog sredstva u konkretnom slučaju djelovanjem noktiju prsta šake ili prstena prilikom njegovog uguravanja, odnosno uguravanja prstiju šake i samog prstena u usta. Povreda pod brojem 11. a to je krvni podliv nadlanske strane desne šake u nivou korijena 3. i 4. prsta desne šake su nastale mehanizmom djelovanja tupine nekog tvrdog mehaničkog sredstva. Smrt Dž.I. rođena ... godine je nasilna i neposredno nastupila usljed stezanja i pritiskanja vrata šakom odnosno šakama, to jeste zagušenja stezanjem i pritiskom vrata šakom i šakama, smrt je posljedica kombinovanog sadejstva zatvaranja disajnih puteva, zatvaranje lumena krvnih sudova i znatno mogućeg doprinosa inhibitornog efekta na srce zbog nadražaja nervnih živaca odnosno živaca u predjelu vrata konkretno grkljana. Sve naprijed utvrđene povrede su nastale zaživotno i nalaze se u direktnoj uzročno posljedičnoj vezi sa predmetnim događajem 07.07.2021. godine osim povreda koje se navode u dijelu nalaza ovog zapisnika. Vanjskim pregledom mrtvog tijela Dž.I. utvrđene povrede i promjene pod rednim brojem 12. a to je krvni podliv ljubičasto zelenkaste boje na prednjem zidu grudnog koša desno i povreda pod rednim brojem 16. to je krvni podliv ljubičasto zelenkaste boje u predjelu lijeve nadlaktice a koje povrede datiraju od nekog ranijeg događaja, na osnovu svoje morfologije, te povrede su starosti oko 3 do 4 dana i mogu da potiču od događaja 03.07.2021. godine. Iz nalaza hirurga UKC Tuzla od 03.07.2021. godine kao i uputnice kod pregleda ortopeda se vidi da pregledom od strane ljekara nisu utvrđene spolja bilo kakve vidljive manifestacije povređivanja, niti je utvrđen poremećaj funkcije nekog dijela tijela niti organa pa se navedenim nalazom ne može tvrditi da je ista zadobila povrede iz događaja od 03.07.2021. godine. Naime ljekar navodi da se imenovana žali na bol u lijevoj nozi i grudnom košu, da postoji podatorna bolnost u nivou grudnih kosti, međutim, bol je subjektivna kategorija i sama za sebe spolja utvrđene vidljive manifestacije povređivanja npr u vidu otoka krvnog podliva oguljotine i slično ili bez utvrđenog poremećaja funkcije nekog dijela tijela i organa nije dovoljna u kvalifikaciji tjelesnog povređivanja. Povrede koje isključuje iz događaja od 07.07.2021. godine vještak im je dao redni broj 12. i redni broj 16., to su povrede koje se kao takve navode i opisuju u zapisniku nalaza i mišljenje vještačenja. Dalje je vještak naveo da je Dž.I. usljed zadobijenih povreda i za vrijeme zadobivanja povreda, te postupaka i radnji koje su bile preduzete od strane optužene M.J. prema oštećenoj, trpila bol i patnju jakog intenziteta, a ista patnja kao i bol su trajali sve do gubitka svijesti koji je

nastao u prvoj fazi umiranja oštećene uslijed prekida dotoka kiseonika odnosno krvi u sam mozak. Zatim je naveo da povrede koje su kod oštećene utvrđene vanjskim pregledom i obdukcijom nemaju karakter u smislu da je optužena imala namjeru da ukaže pomoć oštećenoj, preminuloj Dž.I.. Prije svega tu misli na povrede u predjelu samog vrata, sve strukture vrata su bile jako krvlju prožete, tu je postojala jedna snažna sila, intenzitet dugotrajnog djelovanja, istezanja pa da obični ljudi laici za medicinu znaju da istezanje vrata šakom ili šakama dovodi do smrti ako to traje jedno izvjesno vrijeme i ako je jačeg intenziteta.

Prilikom ispitivanja vještaka dr. Vede Tuće od strane odbrane, vještak je naveo da su povrede nastale nekim moguće mehaničkim sredstvom, moguće i šake, moguće mehanizma stezanja konkretno u predjelu lijeve nadlaktice moguće mehanizmom istezanja, a gore u predjelu zida grudnog koša desno vjerovatno nekom tupinom, sad kojeg sredstva sad tačno ne znam, ali bitno je da je sredstvo tupo i tvrdo, zatim izjašnjavajući se na okolnosti bolova optužene u prsištu na koje se žalila preminula prije samog događaja, da li oni mogu biti povezani sa povređivanjem od 03.07.2021. godine, vještak je naveo da pošto je protek vremena veliki, da misli da ne. Zatim je naveo da je prsten pronađen na samom ulazu u jednjak oštećene, to je praktično dio probavne cijevi koji vodi hranu u želudac, da on nije mogao biti uguran prstom do te dubine iz prostog jednog razloga što je distanca od usne šupljine otvora do tog jako velika i što ima tu jednu anatomsku zakrivljenost, pa bi to podrazumijevalo da se ugura cijela šaka u usta, ali ono što je sigurno, taj prsten je morao doći negdje do otprilike stražnje trećine jezika, nakon nepca, tu se nalaze receptori koji odmah pobuđuju refleks gutanja, tako da šta god da je tu da li prstom, kašikom to se jednostavno refleksom početi gutati, tako da je taj prsten došavši do tog dijela usne šupljine do korijena jezika, dalje mehanizmom gutanja, dospio do tog dijela početnog dijela jednjaka.

Što se tiče vještačenja povreda kod M.J. rođena ... godine za ovo vještačenje je vještak imao nalaz ljekara urgentne medicine Dom zdravlja Lukavac od 09.07.2021. godine broj nalaza 11930/21. Naime iz ovog nalaza mogao je utvrditi da je pregledom 09.07. koji je obavljen u 9 sati kod iste su utvrđene sljedeće povrede: Otok i oguljotina kože na desnoj šaci, oguljotine u predjelu desnog lakta, krvni podliv na desnoj nadlaktici i krvni podliv na lijevoj ruci. Povrede koje su utvrđene kod imenovane imaju obilježje lake tjelesne povrede i iste su nastale djelovanjem nekog mehaničkog sredstva, na predio desne šake, desnog lakta, predio desne nadlaktice i lijeve ruke, moguće djelovanjem noktiju prsta šake na predio desne je li šake te moguće mehanizme hvatanja i istezanja šakom ili šakama za predio desne nadlaktice lijeve ruke od strane oštećene u dinamici događaja kad oštećena pruža otpor prema osumnjičenoj. Oguljotine kože u predjelu desnog lakta su mogle nastati kontaktiranjem tog dijela, desne ruke od tlo. Naime iz nalaza ljekara se vidi da ista ne opisuje detaljniji izgled i karakteristike navedenih povreda. Na primjer oblik i boju krvnog podliva, izgled i karakteristike oguljotina kože, pa objektivno sudsko medicinski nije moguće govoriti o starosti tih povreda i da li iste potiču iz perioda 07.07.2021. godine ili iz nekog ranijeg događaja ili događaja poslije 07.07.2021. godine. Naveo je da u cijelosti ostaje kod svog pismenog nalaza vještačenja od 23.09.2021. godine.

Na temelju ovog i ovakvog nalaza, sud je zaključio da je smrt Dž.I., rođene ... godine, po svom karakteru nasilna, da je neposredno nastupila usljed stezanja i pritisaknja vrata šakom odnosno šakama, to jeste zagušenja stezanjem i pritiskom vrata šakom i šakama, smrt je posljedica kombinovanog sadejstva zatvaranja disajnih puteva, zatvaranje lumena krvnih sudova i znatno mogućeg doprinosa inhibitornog efekta na srce zbog nadražaja nervnih živaca odnosno živaca u predjelu vrata konkretno grkljana. Sve naprijed utvrđene povrede su nastale zaživotno i nalaze se

u direktnoj uzročno posljedičnoj vezi sa predmetnim događajem 07.07.2021. godine (osim povreda kojima je vještak dao redni broj 12. i redni broj 16., to su povrede koje se kao takve navode i opisuju u zapisniku nalaza i mišljenje vještačenja i isključuju iz događaja od 07.07.2021. godine), pa i stoga proizilazi nesporni sudsko medicinski zaključak da se ova nasilna smrt nalazi u direktnoj uzročnopoljedičnoj vezi sa povređivanjem iz inkriminiranog događaja. Dakle, usljed zadobijenih povreda i za vrijeme zadobivanja povreda, te postupaka i radnji koje su bile preduzete od strane optužene M.J. prema oštećenoj, trpila je bol i patnju jakog intenziteta, a ista patnja kao i bol su trajali sve do gubitka svijesti koji je nastao u prvoj fazi umiranja oštećene uslijed prekida dotoka kiseonika odnosno krvi u sam mozak. Zatim je naveo da povrede koje su kod oštećene utvrđene vanjskim pregledom i obdukcijom nemaju karakter u smislu da je optužena imala namjeru da ukaže pomoć oštećenoj, preminuloj Dž.I. Prije svega tu misli na povrede u predjelu samog vrata, sve strukture vrata su bile jako krvlju prožete, tu je postojala jedna snažna sila, intenzitet dugotrajnog djelovanja, istežanja pa da obični ljudi laici za medicinu znaju da istežanje vrata šakom ili šakama dovodi do smrti ako to traje jedno izvjesno vrijeme i ako je jačeg intenziteta.

Sud nalazi da su nalaz i mišljenje, kao i iskaz navedenog vještaka, objektivni i vjerodostojni i kao takvi relevantni za korištenje u ovom krivičnom postupku. Nadalje, iskaz vještaka je potvrđen i medicinskom dokumentacijom u spisu, koja je i poslužila vještaku za izradu nalaza i mišljenja, a kojom je nesumnjivo utvrđeno da se nasilna smrt nalazi u direktnoj uzročno - posljednjoj vezi sa povređivanjem iz inkriminiranog događaja. Nadalje, ovakvim iskazom vještaka potvrđen je i iskaz svjedoka Dž.Dž. sina od oštećene, koji je izjavio da je optužena (tetka njegova) uhvatila majku iz sve snage za vrat, snagom koliko je mogla, dok je njemu rekla da donosi vode, što je i učinio 10-15 puta, a ona ju je poljevala tom vodom dok ju je stiskala i počela joj ruku stavljati u usta, pa je počela ići krv, te da je krvi izašlo ni sam ne zna koliko, da je skinula prsten sa svoje ruke, gurnula ga oštećenoj u usta i ona je progutala jer je tetka gurnula prste i prsten je otišao, da je hvatala njegovu majku za ruke, dizala je i naslanjala leđima na fasadu, kao da sjedi, hvatala je za vrat, pa je hvatala za stomak, da je optužena obarala oštećenu, sjela na njen stomak i počela je šamarati, a što je sve navedeno nesporno, posljedica radnji izvršenih od strane optužene.

Kriminalistički vještak za DNK analizu Muvedeta Sarajlić, zaposlena u Federalnoj upravi policije u Centru za forenzička ispitivanja i vještačenje istraživanje, je prilikom prezentovanja nalaza i mišljenja navela da je vještačenje izvršeno po naredbi Kantonalnog tužilaštva TK broj T03 0 KT 009713202 21 od dana 17.07.2021. godine, sa zadatkom biološkog vještačenja dostavljenih tragova, opisati i dati nalaz i mišljenje da li se radi o tragovima humanog porijekla, da li su isti podobni za DNA analizu i ukoliko jesu da se izvrši DNA profiliranje iz istih, da se eventualno dobiveni DNA profili kompariraju sa dobivenim DNA profilima oštećene Dž.I. i osumnjičene M.J.. na vještačenje je dostavljen sljedeći materijal i to tragovi i predmeti koji su izuzeti prilikom uviđaja sa lica mjesta dana 07.07.2021. godine i to dva vatirana štapića koji su prikupljeni tragovi crveno smeđe boje koja asociraju na krv, izuzeti na štapiću i označeni kao pozicija P2, P3. Takvi tragovi i predmeti koji su izuzeti prilikom obdukcije dana 19.07.2021. godine sa tijela oštećene Dž.I. i to jedna papirna vrećica bijele boje u kojoj su se nalazile upakovane dvije vrećice sa noktima lijeve i desne šake oštećene Dž.I., jedna papirna vrećica u kojoj se nalazi jedan ženski prsten, jedna papirna vrećica smeđe boje u kojoj se nalazi upakovan 2 sterilna vatirana štapića kojima su metodom utrljavanja prikupljeni mikro tragovi sa vrata oštećene Dž.I., zatim, jedna papirna vrećica u kojoj se nalazi upakovan grudnjak crne boje, jedna papirna vrećica u kojoj se nalazi upakovana 1 ženska majica na bretele crno bijele boje i jedna papirna vrećica u kojoj se nalazi upakovana ženska suknja crno plave boje, zatim, nesporan uzorak krvi osumnjičene M.J.,

nesporni uzorci krvi 2 epruvete iz tijela oštećene Dž.I., nisu dostavljeni uz ovaj materijal za vještačenje nego je dostavljen naknadno pa je izvršena dopuna vještačenja i prezentirana u nalazu. Makroskopski pregled dostavljenog materijala koji su propisno upakovani i označeni omotima dostavljeni sljedeći tragovi. Vatirani štapić označen kao P2. kojem je prikupljen trag crno smeđe boje koji izgledom asocira na trag krvi. Vatirani štapić označen kao P3 kojem je prikupljen trag crveno smeđe boje koji izgledom asociraju na tragove krvi, nokti lijeve šake oštećene Dž.I. 5 komada izuzeti prilikom obdukcije, nokti desne šake oštećene Dž.I. 5 komada izuzeti prilikom obdukcije, 1 srebrni prsten sa žigom 925, vatirani štapić bris vrata oštećene Dž.I. koji je interno označen oznakom 1, vatirani pregledom se uočavaju tragovi crveno smeđe boje na ovom štapiću, zatim vatirani štapić bris vrata oštećene Dž.I. označen internom oznakom 2, pregledom se takođe uočavaju tragovi crveno smeđe boje koji asociraju na tragove krvi, grudnjak crne boje bez marke i veličine, na cijeloj površini grudnjaka su vidljivi tragovi koji asociraju na tragove krvi, majica na široke bretele na vodoravne pruge plavo bijele boje marke „FS Biensi“ veličine L, sa crveno smeđim tragovima koji asociraju na tragove krvi na cijeloj površini prednje i zadnje strane. Na leđnoj strani su uočene i prikupljene dlake za DNK analizu, suknja crno plavo zelene boje kratka sa crnim pojasom i crnom podsuknjom bez oznake marke i veličine, na cijeloj površini su vidljivi tragovi koji asociraju na tragove krvi, plastična epruveta u kojoj je dostavljen nesporni uzorak krvi osumnjičene M.J.. Fotografije dostavljenog materijala su prezentirane u nalazu na stranici 3, 4, 5, 6, 7 i 8. Preliminarno je potrebno testiranje za dokazivanje prisustva krvi humanog porijekla. Preliminarno utvrđivanje prisustva krvi na dostavljenim tragovima izvršeno je COMBUR 10 TEST trakama, dok je potrebno utvrđivanje prisustva humanih bjelančevina hemoglobina na konstatovanim tragovima izvršeno imunokromatografskim testom za identifikaciju krvi humanog porijekla pomoću ABA card Hema Trace. Rezultati su predstavljeni u tabeli na stranici 8 nalaza. Za DNK analizu su izdvojeni sljedeći uzorci i dodijeljeni su im interni radni brojevi koji su pratili proces DNK analize od izolacije, do dobijanja DNK profila. Trag crveno smeđe boje pozicija 2, trag crveno smeđe boje pozicija 3, bris noktiju lijeve šake Dž.I. komadi noktiju lijeve šake, zatim bris noktiju desne šake, komadi noktiju desne šake, bris vanjske strane prstena, bris unutrašnje strane prstena, bris vrata Dž.I. interno označen brojem 1, bris vrata Dž.I., interno označen brojem 2, grudnjak isječak prednje lijeve strane, zatim grudnjak isječak leđna strana, grudnjak bris prednje desne strane na mjestima gdje makroskopski nisu vidljivi tragovi krvi, majica isječak prednja strana ispod desne bretele i majica isječak pozadi, suknja isječak i dijelovi dlaka zajedno sa korijenovima koji su pronađeni na majici, nesporni uzorak krvi prebačen je na FTA karticu i izdvojen je dio za DNK analizu. Izolacija genomske DNK je izvršena korištenjem DNA Mini Kit 250 (QIAGEN). Kvantifikacija je rađena metodom Real Time PCR-a. Kvantifikacijom svih izdvojenih uzoraka detektovana je dovoljna količina DNK molekula potrebnih za dalju DNK analizu, osim za uzorak bris grudnjaka desna strana gdje je detektovana granična količina DNK molekula. Kvantifikacija DNA molekula je vršena uz pomoć AmpFstr® Identifier Plus ® PCR Amplification Kit-a, na aparatu Veriti® 96 Wel Thelmar Cyler. Razdvajanje i detekcija vršeno je na aparatu ABI 3500 Genetic Analyzer, a analiza je vršena koristeći softver GeneMapper® ID-X Software-a. Dobiveni DNK profili su iz pripremljenih izolata predstavljeni u tabelama na stranici 10, 11, 12 i 13. Na osnovu rezultata provedenih istraživanja može se dati sljedeće mišljenje: Provedenim preliminarnim i potvrdnim testiranjem utvrđeno je da dostavljeni tragovi crveno smeđe boje koji asociraju na krv označeni kao P2 i P3, te tragovi i predmeti izuzeti prilikom obdukcije tijela oštećene Dž.I.: nokti lijeve i desne šake, ženski prsten, vatirani štapići kojima su prikupljeni brisevi sa vrata oštećene, crni grudnjak, majica na bretele i suknja sadrže tragove krvi humanog porijekla. DNK analizom tragova crveno smeđe boje koji su izuzeti na sterilnim vatiranim štapićima prilikom uviđaja: trag crveno smeđe boje označen kao P2 i trag crveno smeđe boje označen kao P3 dobijeni su puni

DNK profili jedne, iste NN ženske osobe. DNK analizom tragova i predmeta izuzetih prilikom obdukcije tijela oštećene Dž.I. dobijeni su rezultati kako slijedi: nokti lijeve šake – bris noktiju i komadi noktiju dobijeni su puni DNK profili jedne, iste NN ženske osobe. Nokti desne šake – bris noktiju i komadi noktiju dobiveni su puni DNK profili jedne, iste NN ženske osobe. Ženski prsten – bris vanjske strane prstena i bris unutrašnje strane prstena dobijeni su puni DNK profili jedne, iste NN ženske osobe. Dva brisa kojima su prikupljeni mikrotragovi sa vrata oštećene Dž.I. interno označeni kao bris vrata interno 1 i bris vrata interno 2 dobiveni su puni DNK profili jedne, iste NN ženske osobe. Crni grudnjak – grudnjak isječak sa leđne strane i grudnjak isječak sa prednje lijeve strane dobiveni su puni DNK profili jedne iste NN ženske osobe. Analizom brisa koji je prikupljen sa desne, prednje strane grudnjaka gdje nisu vidljivi tragovi krvi, dobiven je parcijalan DNK profil NN ženske osobe. Majica na bretele plavo bijele boje – isječak majice naprijed, ispod desne bretele i isječak majice nazad dobijeni su puni DNK profili jedne, iste NN ženske osobe. Analizom dijelova dlaka zajedno sa korijenima koji su pronađeni na dostavljenoj majici dobiven je puni DNK profil NN ženske osobe. Suknja isječak suknje dobijen je puni DNK profil NN ženske osobe. Znači iz svih dostavljenih tragova dobijen je isti DNK profil iste NN ženske osobe.

DNK analizom uzorka nesporne krvi osumnjičene M.J. dobijen je puni DNK profil podoban za interpretaciju i komparaciju. Dobijeni DNK profili osumnjičenog lica M.J. se ne poklapaju sa DNK profilom NN ženske osobe koji je dobijen iz dostavljenih tragova.

Naknadno je dostavljen nesporni uzorak krvi oštećene Dž.I. uz akt MUP-a Tuzla broj: 08-06/3-1-04.3-3083/21 od dana 04.10.2021. godine, pa je urađena dopuna vještačenja, odnosno dopuna naredbe. Na osnovu rezultata provedenih ispitivanja i izvršene komparacije DNK analizom uzorka nesporne krvi oštećene Dž.I. dobijen je puni DNK profil. Komparacijom DNK profila koji je dobijen iz tragova krvi koji su označeni kao trag crveno smeđe boje P2 i trag crveno smeđe boje označen kao P3 sa DNK profilom oštećene Dž.I. utvrđeno je potpuno poklapanje u svim opusima, te se lice Dž.I. može uključiti kao doprinosioc ovih bioloških tragova. Komparacijom DNK profila oštećene Dž.I. sa DNK profilima dobijenih, dobijenih analizom tragova i predmeta izuzetih prilikom obdukcije tijela oštećene Dž.I., dobijeni su rezultati kako slijedi: nokti lijeve šake, bris noktiju komadi noktiju komparacijom DNK profila oštećene Dž.I. sa DNK profilom koji je dobiven iz navedenih izolata utvrđeno je potpuno poklapanje alela na svim opusima, te se Dž.I. može uključiti kao doprinosioc ovih bioloških tragova, nokti desne šake, bris noktiju i komadi noktiju, znači komparacijom DNK profila oštećene Dž.I. sa DNK profilom koji je dobiven iz navedenih izolata znači utvrđeno je potpuno poklapanje, te se lice Dž.I. može uključiti kao doprinosioc ovih bioloških tragova, ženski prsten bris vanjske strane prstena i bris unutrašnje strane prstena, komparacijom DNK profila oštećene Dž.I. sa DNK profilom koji je dobijen iz navedenih izolata utvrđeno je potpuno poklapanje, te se lice Dž.I. uključuje kao doprinosioc u ovom biološkom tragu, dva brisa kojima su prikupljeni mikrotragovi sa vrata oštećene Dž.I. interno je označen kao bris vrata interno 1 i bris vrata interno 2, komparacijom DNK profila oštećene Dž.I. sa DNK profilom koji je dobijen iz navedenih izolata utvrđeno je potpuno poklapanje alela, te se lice Dž.I. može uključiti kao doprinosioc ovih bioloških tragova, crni grudnjak – grudnjak isječak sa leđne strane i grudnjak isječak sa prednje lijeve strane, komparacijom DNK profila oštećene Dž.I. sa DNK profilom koji je dobijen iz navedenih izolata, utvrđeno je potpuno poklapanje alela, te se Dž.I. može uključiti kao doprinosioc ovih bioloških tragova, majica na bretele plavo-bijele boje, isječak majice naprijed ispod desne bretele, isječak majice nazad, komparacijom DNK profila oštećene Dž.I. sa DNK profilima koji su dobijeni iz ovih izolata utvrđeno je potpuno poklapanje alela, te se Dž.I. može uključiti kao doprinosilac ovih bioloških tragova, analizom dijelova dlaka zajedno sa korijenom koji su pronađeni na

dostavljenoj majici, komparacijom ovog DNK profila sa profilom oštećene utvrđeno je potpuno poklapanje, te se Dž.I. može uključiti kao doprinosilac ovog biološkog traga i suknja isječak suknje, komparacijom ovog DNK profila sa profilom oštećene utvrđeno je potpuno poklapanje alela, te se Dž.I. može uključiti kao doprinosilac ovog biološkog traga. Svi DNK izolati su pohranjeni u Centru za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja.

Iz nalaza biološkog vještačenja i DNK analize FUP Sarajevo sa dopunom od 01.09. i 15.10.2021. godine sud je utvrdio da na tragovima koji su pronađeni na licu mjesta i predmetima koji čine garderobu oštećene Dž.I. isti sadrže DNK profil ženske osobe koji se u potpunosti poklapaju sa profilom koji je dobiven iz nespornog uzorka krvi oštećene Dž.I..

Na okolnosti duševnog zdravlja i stepena uračunljivosti u vrijeme izvršenja krivičnog djela i mogućnosti učestvovanja u krivičnom postupku optužene M.J. prezentujući svoj nalaz i mišljenje na glavnom pretresu vještak Mitra Mirković Hajdukov je navela da je psihološki nalaz i mišljenje obrađen u sklopu timskog vještačenja u sastavu prim. dr. Abdurahman Kuldija i ona kao psiholog, da je po naredbi za timsko neuropsihijatrijsko i psihološko vještačenje Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, zadatak vještaka bio da nakon uvida u cijeli spis u toku vještačenja od strane vještaka specijaliste neuropsihijatra i psihologa, a koje vještačenje će obaviti timski kojom prilikom će vođa tima biti vještak neuropsihijatar, da se na temelju analize relevantne medicinske dokumentacije utvrdi stanje duševnog zdravlja i stepen uračunljivosti u vrijeme izvršenja krivičnog djela 07.07.2021. godine i mogućnosti učestvovanja u krivičnom postupku optužene M.J., kći K. i majke Š., rođene ... godine u M., općina G., nastanjena u T., naselje .... S obzirom da je timsko vještačenje praksa je obično da prvo pregleda psiholog, pa tek onda psihijatar, što je učinjeno isti dan, pa je optužena J. pregledana 11.08.2021. godine. Na pregled je došla u pratnji pripadnika sudske policije koji su bili cijelo vrijeme i prisutni. Što se tiče samog nalaza, kao što je i uobičajeno procijenjeno je psihološkim intervjuom na osnovu kojeg je utvrđen i ostatak psihološkog testiranja tj. primjena testovnog materijala koji je adekvatan i u skladu sa njenom stručnom spremom, socijalnim, psihičkim statusom. Optužena je u test situaciji bila vrlo saradljiva, komunikativna, motivisana, otvorena, primjerenog ponašanja, pokretna, samostalna, uredne vanjštine, malo brzopleta i veoma opširnog i blago ubrzanog misaonog toka, sklona detaljisanju, na ponašajnom i afektivnom planu investirana u dokazivanje svojih tvrdnji. Verbalni kontakt se bez problema uspostavljao i odražavao u željenom pravcu. Verbalizacija i misaoni tok su uredni, a na postavljena pitanja daje adekvatne odgovore. Nakon psihološkog intervjua, primjene psihološkog instrumentacija koji se sastojao iz testova intelektualnih sposobnosti, kognitivnih sposobnih, testova ličnosti, projektivnih testova ličnosti i upitnika skala i traume, te nakon primjene i analize interpretacije testovnog materijala iznijela je svoj zaključak koji je prezentovan vođi tima psihijatriju primarijusu Kuldiji, na osnovu kojeg je i napravljen i završni zaključak i mišljenje. Što se tiče zaključka, na osnovu ukupne psihološke analize mišljenja je da se radi o potištenoj izraženo anksioznoj, agitiranoj, napetoj, zabrinutoj, osobi, disimulativnog stava, prosječnog kognitivnog i intelektualnog funkcionisanja, sklonoj predstavljanju sebe u prihvatljivijem socijalnom svjetlu i negiranju simptoma i tegoba, negira sve tegobe, ali suprotnoj interpretacijom uz značaj oprez se konstatuje da u psihičkom statusu dominiraju simptomi depresivnosti neurotskih karakteristika uz simptome stresa i traume umjerenog intenziteta i sklonost ka psihosomatskim reakcijama u stresnim situacijama, prisustvo intelektualnog i kognitivnog deficita, te psihotičnih elemenata i oblika poremećaja ličnosti nije uopšte detektovano.

Vještak Kuldija Abdurahman, iznoseći svoj nalaz i mišljenje na istom glavnom pretresu je naveo da je nakon uvida u cijeli spis u toku vještačenja od strane tima, dana 23.09.2021. godine u prostorijama KPZ-a po treći put se susreo sa optuženom, pa je uvidom u dostavljeni sudski spis psihijatrijski i neurološkim pregledom izveo zaključak da uvidom u cijeli spis izvršene analize, relevantne medicinske dokumentacije, te nakon pregleda osumnjičene i obavljenog psihijatrijskog intervjua stanje duševnog zdravlja osumnjičene u vrijeme izvršenja krivičnog djela je bilo takvo da je bila potpuno uračunljiva i mogla kontrolisati svoje postupke, anksioznost koju je ispoljavala je bila primjetno u kritičnom momentu može se gledati kao odgovor na aktuelnu situaciju. Spominje se 14 godina da ima psihijatrijsku anamnezu. Vještak je naveo da je tačno da je dolazila, bilo je nekada kontrolnih pregleda čak i kod doktora vještaka, ali kolega Š. uglavnom bio je nadležni ordinarijus psihijatar kod koga je najčešće optužena dolazila. Nigdje ni u medicinskoj dokumentaciji koja je dostupna u medicinskom kartonu u elektronskoj formi ne stoji da je imala bilo kakve simptome iz kruga bipolarnog efektivnog poremećaja sa psihotičnim simptomima. 11.06.2015. godine u medicinskom kartonu, odnosno u elektronskoj formi, postoji da je zadnji puta bila na kontroli kod dr. K.N. i da se vodi pod dijagnozom F33 bez psihotičnih simptoma povratni depresivni poremećaj. U kliničkoj slici opisu trenutno tadašnjeg stanja stoji: uznemirenost, napetost, nervoza treperenje u žličici, javili su se prije 10-tak dana kada su u terapiji uvedeni novi lijekovi tritiko i ladiomil uz asentru koju pije već nekoliko godina. Izbjegavala je uzimanje leksaurina koje je ranije pila i po nekoliko puta dnevno, što govori u prilog da je postala ovisna o tom benzodiazepinu i čim malo izbacite ili smanjite dozu dobijete afincijalne simptome. Kaže da se u zadnje vrijeme brinula za sina koji završava školu, osjetljiva je u zadnje vrijeme najviše je brine nesigurnost, napetost strašljivo iščekivanje, aktuelno bez ubjedljivih poremećaja mišljenja i opažanja, znači nema nijedan psihotični simptom. Drugo, zadnja kontrola u domu zdravlja je bila kod dr. D.H., gdje je propisan samo redovna terapija asentra i prazin. Asentra je antidepresiv lijek koji je na duge staze, 50% stanovništva ga troši i prazin je na niskopotentni bazični neuroleptik sedativnog karaktera za smirenje. Prema tome, specifična je terapija kod bipolarnog afektivnog poremećaja koji je u kontinuitetu jednog hronično oboljenje tajno znači oboljenje i ta terapija je posebno specifična, ako se ona ne troši stalno dolazi do egzocervacije pogoršanja psihičkog stanja. Ona se sastoji prevashodno od stabilizatora raspoloženja tu spadaju litium, karbonat, natrijum, te lijekovi iz druge iz grupe antiepileptika kao lanital, lamotrigin i tegrebos, tegretol, ali da kako nema simptoma, a nema terapije, što je nelogično. Kako autoanamnestički J. iznosi sve je u skladu sa jednim najnormalnijim ponašanjem kako logika nalaže, prvo na strani kvalitete porodičnih odnosa nije izražavala znakove općeg nezadovoljstva porodičnim odnosima, u odnosu sa sestrom osjećala je bliskost, dalje u strukturi osobina ličnosti tačno je a i nalaz kliničkog psihologa je potvrdio da su izražene neurotske smetnje, ne psihotične smetnje. U stresnim situacijama svi različito reaguju, ali ono što je karakteristično kod J. je moguće da je impulsivno reagovanje, jer su i mehanizmi odbrane projekcija i regresija. Dalje u stresnim i svim drugim frustrativnim situacijama je smanjena tolerancija na frustracije i praćena je napetošću, zatim tu su ti neanksiozni neurotski simptomi, pad praga frustracione tolerancije izražava se i kroz jednu sklonost sumnjičavošću, takođe pacijentica je emocionalno pokazivala jednu nestabilnost kroz cijeli taj period i sklonost jednim neurotskim tegobama, a ne psihotičnim. Nadalje je naveo, da kroz praksu, sumanutost postoji kao jedan psihijatrijski entitet bolest, to je ono što se nekad zvalo paranoidna shizofrenija paranoja i to je jedno nezgodno psihotično stanje gdje ne poduzimanjem liječenja takvih pacijenata veliki je broj počinjenih nekih krivičnih djela u stanju takve obično neuračunljivosti kad su ekspanzivne, sumanute, a najčešće iz ugroženosti „da me neko ugrožava onda ga moram smaknut“. To ovde ne dolazi u obzir nit je prisutno. Postoji sumanuti karakter, postoji jedan specifičan tip ličnosti, strukture ličnosti i to je poseban psihijatrijski entitet koji se po

međunarodnoj klasifikaciji bolesti zove F60 numeriče se, a objašnjava stanje da je neko u karakteru svoje strukture ličnosti nesiguran, sumnjičav, podozriv, svadljiv itd, ali to nije jedno psihotično stanje ovoga tipa karaktera kao paranoja, kao sumanutu poremećaj koji se klasificira kao F22 to je sasvim nešto drugo. Cjelokupna analiza i objašnjenje, doimanje direktno razgovor intervju uopšte ne daje ni jednog momenta sumnju da se o tome radi o jednoj sumanutosti. Također je naveo da impulsivne reakcije, određene emocije, spadaju u stanje afekta, one mogu da determiniraju naš oblik ponašanja, našu odgovor na neku situaciju itd., kod optužene vjerovatno se radilo o nekom stanju afekta, jer svaka naša radnja praćena je našom emocijom. Vještak je naveo je da je optužena u vrijeme kritičnog događaja bila svjesna i da nije bila smanjena njena uračunljivost, te da u cijelosti ostaje kod svog nalaza i mišljenja.

Prilikom unakrsnog ispitivanja ovog vještaka od strane branioca optužene, da se izjasni da je dijagnoza bipolarni afektivni poremećaj numerisan kao F31 još od 2013. godine na Klinici u kojoj je doktor zaposlen, vještak je naveo da nema taj podatak, te da jeste nekoliko puta na Klinici liječio optuženu, ali da nikad nije bilo riječi o nekom psihotičnom stanju ili nekom više je to bilo jedno neurotsko anksiozno stanje, zatim je naveo da je šta bi mogao biti motiv takvog postupka optužene, ali kako mu to nije bio ni zadatak, to svoje razmišljanje nije ni iznosio. Nadalje, naveo je da je panično postupanje kod optužene ispoljeno onog momenta kad je njenoj sestri bilo loše, kad je prepoznala da joj je ugrožen život i pokušaj spašavanja kako ona navodi, te je pojasnio da bipolarni afektivni poremećaj se nekad zvao manično depresivna psihoza, to je psihotično stanje, psihoza bolest kao shizofrenija, a manično depresivni poremećaj ili bipolarni afektivni poremećaj on može biti 10 različitih vrsta, imate sa psihotičnim simptomima i bez psihotičnih simptoma. Vrlo često se desi da neko upadne u neko stanje takvo, ali nema psihotičnih simptoma, a bipolarni afektivni poremećaj to je afektivni poremećaj stanja raspoloženja. Psihotični simptom daje neuračunljivost. Zatim pojašnjavajući razliku između manično depresivne psihoze tipa 1. i tipa 2., vještak je naveo da Tip 1. i tip 2. govore o smjenjivanju faza, odnosno period maničan i traje mjesec dana, pa onda godinu, dvije bude se normalan i zdrav, pa se onda pokaže depresija, pa onda ponovo maničan period, da se te faze između manične epizode i depresivne epizode zovu stanje potpune remisije znači zdravlja remisije, te da kod bipolarnih poremećaja nema pravila može bez ikakvog lijeka i da traje i godinama. Upitno je, vrlo se olako daju te dijagnoze, ali hronologija liječenja na kraju pokaže sasvim da se ne radi o tome, vrlo se olako daju neke dijagnoze, operativna dijagnoza može biti, ali njegov utisak je da se nikad kod nje nije radilo o tom poremećaju, a na pitanje u vezi paranormalnih aktivnosti, vještak se nije posebno upuštao. Na dodatni upit tužioca, vještak je naveo da vezano za paranormalne aktivnosti ne može ništa posebno reći, osim da rade neke aktivnosti preko udruženja psihijatarata da se sistemski riješi ta zloupotreba.

Sud je prihvatio iskaze vještaka psihološke struke Prim. dr. Abdurahmana Kuldije, spec. neuropsihijatra i vještaka Doc.dr.psy.sc. Mitre Mirković Hajdukov, te njihove pismene nalaze i mišljenja, koji su sačinjeni na temelju relevantnih činjenica, odnosno na temelju psihološkog pregleda i razgovora sa optuženom M.J., jer su vještaci ovlaštteni i kvalifikovani za ovu vrstu vještačenja, raspoložu stručnim znanjem iz područja u koje spadaju činjenice o kojima treba dati nalaz i mišljenje, to je sud njihove iskaze i nalaze i mišljenja prihvatio i cijenio kao vjerodostojne, što u konačnici nalaze i mišljenja ovih vještaka u cijelosti objektivizira kao vjerodostojan dokaz na kome sud može temeljiti svoju odluku. Pored navedenog i iz razloga što odbrana prilikom unakrsnog ispitivanja ničim nije dovela u pitanje stručnost navedenih vještaka, niti dokaze kojim bi eventualno odbrana dovela u pitanje nalaze i mišljenja vještaka.

Nadalje, od strane odbrane provedeno je timsko vještačenje od strane Prim.Prof.dr. medicinskih nauka, specijaliste neuropsihijatra, subspecijaliste psihoterapije Rusmira Softića, te Nere Kravić Prelić diplomiranog psihologa, koji su sačinili pismeni nalaz i mišljenje, odnosno izradili psihijatrijsko vještačenje u predmetu protiv optužene M.J. na okolnosti, da li oboljenje - bolest onemogućava optuženu da učestvuje u krivičnom postupku, da li optužena u vrijeme izvršenja krivičnog djela zbog trajne ili privremene duševne poremećenosti ili drugog psihičkog oboljenja ili stanja bila u stanju shvatiti značaj vlastitog djela i upravljati svojim postupcima te dati psihički profil optužene, odnosno da se izjasne o uračunljivosti optužene uz poseban osvrt sklonosti ka vjerovanju u paranormalne pojave s tim u vezi devijantna ponašanja jer se ista duže vrijeme liječila na Klinici za psihijatriju sa osvrtom na prethodno timsko vještačenje vještaka Abdurahmana Kuldije i Mitre Mirković Hajdukov, o čemu je svoj iskaz na glavnom pretresu dao Prim. dr. Rusmir Softić, stalni sudski vještak – neuropsihijatar, subspecijalista psihoterapije koji je prezentujući svoj nalaz i mišljenje izjavio da je za psihijatrijsko vještačenje koje je obavio po naredbi Kantonalnog suda Tuzla koristio podatke iz sudskog spisa, psihijatrijski pregled optužene i psihološko testiranje optužene koje je sprovedeno na klinici za psihijatriju, te je tako i sačinio svoj pismeni nalaz od 27.06.2022. godine, pri čemu je na glavnom pretresu u cjelosti ostao. Na osnovu uvida u spis, izjave svjedoka, te na osnovu neposrednog pregleda koji je obavio, vještak je došao do zaključka da je optužena u vrijeme učinjenja djela koje joj se stavlja na teret bila uračunljiva i da je procesno sposobna. Potom je prezentujući svoj nalaz i mišljenje naveo da dotadašnje dijagnoze nisu konzistentne, mijenjale su se iz nalaza u nalaz, ali ono što je tu bitno je to da nema velike psihijatrijske dijagnoze, dakle nema dijagnoze psihotičnog poremećaja ni na jednom od tih nalaza u koje je vještak vršio uvid. Pacijentici su davani lijekovi iz grupe antidepresiva, lijekovi iz grupe antipsihotika, nisko potentni antipsihotici i anksiolitici, dakle uobičajeni neki lijekovi koji se koriste u psihijatrijskoj praksi. Navodi da nije uvažio u potpunosti pomenute nalaze s obzirom na nekonzistentnost i s obzirom na manjkavost takvih nalaza, gdje nije opisana niti klinička slika, dijagnoze su mijenjane, iz tih nalaza se praktično više pogrešno može zaključiti nego što se može steći neko mišljenje o psihičkom stanju optužene u to vrijeme. Pojašnjavajući šifru F31 bipolarni afektivni poremećaj, vještak je naveo da bipolarni afektivni poremećaj nekada je bio klasifikovan kao manično depresivna bolest, ne obavezno psihoza, jer nije svaki bipolarni afektivni poremećaj psihotični poremećaj. Samo neke forme bipolarnog afektivnog poremećaja jesu psihotični poremećaji, većina zapravo nije. Tamo gdje jeste psihotički afektivni poremećaj da se to odnosi na maničnu i depresivnu fazu. Takođe, naveo je da nema veze sa psihotičnim stanjem postojanje bipolarnog 1 i bipolarnog 2 poremećaja. Evropska odnosno svjetska međunarodna klasifikacija bolesti i uzroka smrti koju slijedi i njegova klinika ne prepoznaje bipolarni 1 i bipolarni 2, o tome o čemu je branilac govorio i to što je doktor Kuldija na prilično nejasan način iznio prilikom vještačenja, odnosi se na Američku klasifikaciju bolesti tzv. DSM koji u određenim slučajevima prepoznaje bipolarni 1 i bipolarni 2. Za konkretan slučaj postojanje bipolarnog 1 i bipolarnog 2 nema apsolutno nikakve veze. Dalje je naveo da stanje koje je opisano u nalazu i spisu, po svojoj prirodi jeste dramatično i vjerovatno je uznemiravajuće djelovalo na većinu ljudi koji su to posmatrali, pogotovo ko je to posmatrao prvi put, ko nije navikao već na to, ali da psihičko stanje optužene tog dana nije bilo u tolikoj mjeri da osoba izgubi kontrolu nad svojim ponašanjem, upravljanjem svojom voljom i svojim postupcima, te da je jako teško i neprecizno reći u kojoj bi mjeri približno to moglo realno biti za očekivanje. Na upit branioca, koji je citirao vještaku dio iz nalaza „Njeni postupci, iako sa medicinske strane potpuno pogrešni i uspostaviće se fatalni za oštećenu, nisu motivirani psihijatrijskom bolesti niti tzv. privremenom duševnom poremećenosti, nego proizilazi iz uvjerenja optužene. S druge strane vještaci nisu našli elemenata, anamneza, psihijatrijski pregled, izjava svjedoka i dr., da je u optužene ubilačka namjera postojala ranije u odnosu na vrijeme izvršenja djela koje joj se stavlja

na teret“, vještak je pojasnio da se ne može zaključiti tako, jer da je optužena izvodila niz konkretnih mjera i postupaka koje nemaju naravno utemeljenje u medicinskoj praksi, a koje je ona sistematski izvodila, da su to uobičajena ljudska uvjerenja da će voda na neki čudesan način pomoći nekome kome je loše, nekada zaista i hoće ko je dehidriran, ko je žedan pa je od toga pao nesvijest, vjerovatno će mu voda pomoći, ali u većini drugih slučajeva zahtijeva se medicinska intervencija koja će pomoći, da je teško odgovoriti na pitanje kakav se psihički proces odvijao kod optužene u momentu kada dolazi do kuće oštećene po pozivu njenog mladb. sina, jer ne nalazi elemanata nečega na šta bi psihijatar trebao obratiti pažnju, te i ako ima rituala, vještaku su ti rituali nepoznati pa ne može ni govoriti o njima, jer ih nauka ne poznaje. Na upit optužene zašto joj je propisao lijek 400 mg Q-Pina, vještak je pojasnio da se taj lijek daje ljudima koji ne boluju od psihotičnog poremećaja bez obzira što je taj lijek antipsihotik, ali doza od 400 mg nije antipsihotična doza, dakle daje se za redukciju anksioznosti, za smirenje, za uspostavljanje spavanja, da bi se izbjegli neki drugi lijekovi možda koji mogu izazvati ovisnost jer taj lijek ne može izazvati ovisnost pa se često preferira u takvim slučajevima. Također, na upit branioca u vezi pokušaja suicida optužene, vještak je naveo da nisu imali nikakvih dokaza da je bio pokušaj suicida, nego je navodno zavezana marama negdje, da to nije pokušaj suicida. Da bi se desio pokušaj suicida i da bi se nešto kvalifikovalo kao pokušaj suicida, moraju postojati tragovi tog pokušaja na tijelu osobe koja pokušava suicid bez obzira na vrstu, na sredstvo kojim se suicid pokušava. Kada je konkretno riječ o pokušaju suicida vješanjem na koju je ukazivala odbrana mora biti strangulaciona brazda oko vrata, moraju postojati jasna oštećenja koja bi ukazivala da je suicid pokušan i to se ne bi tretiralo na Klinici za psihijatriju, već bi se tretiralo na Klinici za uho, grlo i nos, gdje bi pacijent bio stabiliziran, a tek po stabilizaciji stanja ili uspostavljanju dijagnoze da ne postoji praktično ništa po život opasno, pacijent bi se preusmjerio na Kliniku za psihijatriju, da je takav protokol i tako se radi.

Vještak Nera Kravić Prelić, na glavnom pretresu iznoseći svoj nalaz i mišljenje, a na upit branioca optužene je navela da je prilikom timskog vještačenja koristila vrlo obiman instrumentarij, a pojašnjavajući ovaj instrumentarij, odlučila se na trenutno najcjenjeniji ali i najobimniji psihološki instrument za procjenu strukture ličnosti koji sadrži 657 pitanja, on zahtijeva jako puno vremena, a njime se procjenjuje sve ono što čini jednu ličnost, pa stoga uzevši i određene karakteristike anksioznosti i određene karakteristike neurotičnosti, se može procijeniti postojanje paničnih napada. Taj instrument koji je korišten nije uspio pokazati objektivni profil strukture ličnosti zbog odnosa kontrolnih skala. Kontrolne skale su jako bitne u primjeni instrumentarija, one govore o načinu pristupa osobe odgovaranju, pa tako imamo F skalu koja će nam, pokazati da li neko pojačava određene simptome, prenaplašava ih što je čest slučaj u sudskim vještačenjima pa čak i ovim koji su parničnog tipa npr razvod itd. Zatim postoji L skala ili skala laganja koja će nam ukazivati na to da li je osoba sklona da sebe prikaže u poželjnijem svjetlu, dakle da na neki način pokuša sebe učiniti prijemčljivijom za okolinu. Imamo K skalu ili skalu kontrole odgovora koja će ukazivati na to da li osoba kontroliše odgovore odnosno disimulira različit omjer ove tri kontrolne skale, ali uzevši u obzir obimnost ovog instrumenta i onih podkontrolnih skala koje drugi instrumenti za procjenu strukture ličnosti nemaju, profil ukazuje na tendenciju ka agravaciji. Stoga, takav kakav jeste nije mogao biti interpretiran, dakle nešto je ponukalo J. da prenaplasi te simptome. Prenaplašavanje je opravdano, u jednom dijelu nalaza i pojašnjeno je, ali nije neočekivano i kao takvo ograničava vještaka u pristupu njenoj strukturi ličnosti, objektivnom pristupu, pa je i navela da ta agravacija je učinila profil klinički neprihvatljivim. U biti postoji jako puno instrumenata ali treba uzeti u obzir da se ne mogu uvijek primijeniti svi jer na taj način opterećuje se osobu. Iz nalaza se vidi da je 3+2+2, tri dana sa po tri ili dva sata, to je izrazito iscrpno i optužena J. je tu iscrpnost u biti

verbalizirala, jako je teško sve to izdržati. Može da se bira iz palete instrumenata ali gleda se da se u vještačenjima pristupi instrumentima koji su standardizirani, dakle ne skale nego upitnici koji će dati što više podataka s kojima poslije može da se koristi, dalje mogu da se izvuku i na internetu različite skale, skale koje nisu konkretno ograničene na psihološku primjenu od strane psihologa, može da primjenjuje i neko ko nije psiholog, ali to nisu skale koje imaju značaj, jačinu u radu. Nakon što je vještaku citiran dio iz zajedničkog nalaza, a koji glasi : „S druge strane vještaci nisu našli elemenata anamnezom, psihijatrijskim pregledom, izjavama svjedoka i dr. da je kod optužene ubilačka namjera postojala ranije u odnosu na vrijeme izvršenja djela koje joj se stavlja na teret“, vještak je pojasnila da što se nje tiče kroz intervju, a intervju je bio kroz sva tri dana, po malo su postavljana pitanja, miješao instrumentarij sa intervjuom, pa je postavljala pitanja i o relacijama koje su postojale između preminule i J., kakve su to relacije bile, da li su te relacije imale neke naznake nekih trajnih poremećenih odnosa, iste nije vidjela. J. je u više navrata naglašavala dobre relacije sa svojom sestrom. Također u dokumentaciji koja joj je bila dostupna nije vidjela, a da je to u nalazu jasno navedeno da su se relacije opisivale kao poremećene, od strane svjedoka, od strane svih onih informacija koje se nalaze u toj dokumentaciji.

Prilikom unakrsnog ispitivanja vještaka Nere Kravić Prelić od strane tužioca, vještak je navela da dio instrumentarija koji je primijenjen i koji je bio vrlo obiman, odnosi se i na procjenu inteligencije. Dakle način na koji ona lično radi je da uvijek krene sa lakšim pristupom čisto da se pacijent ili klijent opusti, da dobije što je moguće objektivnije rezultate pa je stoga krenula sa procjenom neverbalnih intelektualnih sposobnosti, tu se u onom dijelu eliminacionih pitanja vidjelo da J. na neki način odgovorima pristupa sa manjim stepenom snalaženja a to su eliminaciona pitanja u biti najjednostavnijeg tipa. Tu se dakle snalaze ljudi, a tokom intervju je vidjela da ona dobro slijedi pitanja pa je tu po malo dala instrukcije da se ta saradnja poboljša i da J. uvidi kakav je način pristupa tom instrumentariju. Dobijen je rezultat da su neverbalne sposobnosti Q 83, nakon toga se pristupilo dubljoj analizi odnosno VITI testu koji je u biti pokazao da je raspon njenih intelektualnih sposobnosti 90 do 95, to su prosječne intelektualne sposobnosti, ako se uzmu u obzir oba rezultata, dakle neverbalne i verbalne prosječne intelektualne sposobnosti, donja granica. Veliki dio populacije se nalazi u ovom rasponu. Što se tiče strukture ličnosti, nevalidan profil, dio koji je bio vrlo značajan, nevalidan profil kao takav ali obzirom da je primijenila još puno drugih instrumenata dobila je da pored agravacije i prikazivanja sebe u što poželjnijem svjetlu, postoje elementi odnosno pokazatelji neurotičnosti, anksioznosti, nesigurnosti, tendencija ka somatizaciji, depresivnost, slabije je prilagodljiva u socijalnoj sredini, nepovjerljiva prema istoj, postojali su aspekti emocionalne nezrelosti, egocentričnosti, regresivnosti, zavisnosti i impulsivnosti. Takođe je procjenjivala i postojanje simptoma traume, obzirom na sve okolnosti koje su se desile i našla je da su prisutni simptomi traumatizacije umjerenog intenziteta i dakle to je kompletan profil njene ličnosti, inteligencije. U sferi kognicije, obzirom da je vještak odvojila instrumente za inteligenciju od ovih kognitivnih sposobnosti da bi ih mogli lakše pratiti i vidjeti da li jedni ometaju druge, uredni su skorovi bili, nikakva značajnija odstupanja nisu se uvidjela a bila su odstupanja blaža u sferi mehaničkog praćenja, tendencija ka permutaciji brojeva, konkretno nizu brojeva od 4,5,6, koje treba ponoviti J. je težila da zamijeni mjesta brojeva, to bi bila permutacija, to se dešava, nije nešto što bi ukazivalo na ozbiljnija odstupanja. Nešto specifičnija odnosno značajnija odstupanja su bila u sferi vizuelnog pamćenja, ni ona nisu ukazivala na to, odnosno nisu povukla ukupni skor kognitivnih sposobnosti izvan kategorije na kojoj su intelektualne sposobnosti. Nadalje je navela da je obavila intervju, sva tri puta kada je J. bila na pregledu. Najveći dio intervju je obavila prvi put na Klinici za psihijatriju, a nakon toga dva puta vidjele u Zavodu. Tokom tog intervju, kako

je i opisala, dosta je bilo emocionalne pobuđenosti kod J., dosta je bilo miješanja informacija opširnosti misaonog toka, ali se uspelo u tom psihološkom pregledu, jasno opisano sve ono što je J. u intervjuu rekla dr. vještaku i tu je opisan događaj onako kako je ona verbalizirala.

Na dodatno pitanje tužioca vještaku dr. Rusmiru Softiću da li je optužena bila u stanju prepričati taj događaj koji se desio, vještak je naveo da jeste, te pojasnio da stanje neuračunljivosti ne mora povlačiti nužno, ono povlači, ali ne nužno, poremećaj svijesti, poremećaj pamćenja u momentu događaja, i ako neko počini djelo, te da ne postoji nijedan dokaz o neuračunljivosti, dakle uračunljivost se podrazumijeva, neuračunljivost se dokazuje, neuračunljivost nisu mogli dokazati.

U ponovljenom postupku po prijedlogu odbrane ispitan je vještak Prim.Prof.dr. medicinskih nauka, specijalista neuropsihijatar, subspecijalista psihoterapije Rusmir Softić koji je na upit branioca da li način na koji optužena čini sve radnje ukazuje na stanje visoke psihičke napetosti kod optužene odgovorio da je psihička napetost jedan nejasan termin, da je situacija koja se dešavala prilično dramatična i nesvakidašnja, tako da se može zaključiti da su određene emocije bile uključene u optužene prilikom činjenja ovog djela. Dalje je na pitanje da li to psihičko stanje kod optužene ima kvalitet straha i zabrinutosti za život svoje sestre oštećene I., odgovorio da površno gledajući i s vanjske strane gledajući logično je da takvo ponašanje ima kvalitet straha i zabrinutosti, jer se dešava nešto nesvakidašnje, nešto izvan okvira svakodnevnog zbivanja u bilo kojoj porodici. Na okolnosti motiva i koji je motiv utvrdio da postoji kod optužene i da objasni iz kojeg dijela njene ličnosti su poticali impulsi pokretači za počinjenje djela koje joj se stavlja na teret, tj. da li su poticali iz psihopatološkog dijela njene ličnosti, vještak je naveo da je na način kako je formulisano pitanje, jako teško odgovoriti, sa tačke gledišta profesionalca, da je takva radnja vrlo besmislena, međutim ogroman broj ljudi se ponaša na identičan način. Dakle, preduzimaju aktivnosti koje su vrlo besmislene umjesto da nazovu hitnu pomoć i kažu imam zdravstveni problem, to svako, pa i nepismen zna uraditi. Zašto to nije urađeno u konkretnom slučaju vještaku je nejasno, jer on kad ga pozovu iz susjednog mjesta usplahiren dođe, konstatuje stanje da vidi da je neko jako bolestan, nazove hitnu pomoć i kaže brat, sestra, otac, mati su bolesni, molim vas dođite pomozite mi. Kada su u pitanju radnje optužene, konkretno njene radnje koje je ona sve preduzela sa kojima je vještak detaljno upoznat sa svim i svačim, jer je sačinio već nalaz, na okolnosti da li su te radnje optužene racionalne ili iracionalne.

Vještak je naveo da ne može odgovoriti na taj način jer jedini racionalan način bi bio poziv hitne pomoći, dakle ništa drugo nije racionalno, ali to ne može proglasiti, jer onda svako nepružanje adekvatne pomoći bi bilo iracionalna radnja. Posmatrajući slijed njenih postupaka, njeni postupci su vrlo svrsishodni, dakle ona kontroliše situaciju u kojoj se nalazi, dakle nema tu iracionalnosti. S druge tačke gledišta je ponašanje iracionalno, jer optužena u takvoj situaciji izdaje naloge, optužena kaže ovo treba, a ovo ne treba, donesi mi ovo, a ne ono, iz kojih razloga smatra da nema tu te vrste iracionalnosti, kako je odbrana predstavlja ali ni u najmanjem stepenu. Svaka ljudska aktivnost je mješavina i voljnih i afektivnih radnji i ova naša ovdje u sudnici je mješavina voljnih i afektivnih radnji i tako i konkretna situacija. Međutim, pretežno su u pitanju voljne radnje, dakle nijedna radnja koju je optužena preduzela ne govori u prilog gubitka kontrole nad upravljanjem svojim postupcima. Dalje je vještak na upit branioca da li je naprijed određena ciljnost za radnju koja se pripisuje optuženoj, kada se zna da je ona po pozivu krenula trčeci pješke prema kući svoje sestre, po saznanju da joj sestra nije dobro odgovorio da ciljnost, usmjerenost, svrsishodnost, svaki potez koji je optužena preduzela iz onoga što je uspio da zaključi je svrsishodan. Dakle, cilj usmjeren, sad da li je ispravan ili nije ispravan, to je potpuno drugo pitanje, ali je svrsishodan. Na upit kakvo je bilo stanje svijesti optužene u vrijeme činjenja djela koje joj se stavlja na teret, jer se očigledno radilo o stanju izmijenjene svijesti do mjere

zablude i najmanje paničnog stanja, vještak je odgovorio da optužena apsolutno nije imala stanje izmijenjene svijesti. Njena svijest je tokom cijele radnje bila potpuno očuvana, po svim kvalitetima. Također, na upit da li je zbog poremećaja svijesti u vrijeme činjenja djela koje se optuženoj stavlja na teret optužena mogla biti u apsolutnoj zabludi tj. da je ona uvjerena da ona pruža pomoć svojoj sestri, vještak je izričito naveo da poremećaja svijesti ni na kakav način nije bilo, da je moguće da postoje zablude, mnogi ljudi su u zabludama i njihove aktivnosti proizlaze iz zabluda ili iz neznanja ili su čvrstog uvjerenja da rade neke stvari, dakle to je moguće. Vještak je ponovio braniocu da je samo naveo da je moguće da optužena u tom cilju sve to što čini, čini u uvjerenju da pruži pomoć sestri. Na okolnosti da li je optužena koja je osoba koja je dugo godina liječena psihijatrijski mogla u određenom trenutku, da reaguje psihotično, bolesno da reaguje, vještak je odgovorio da njenom dugogodišnjem liječenju je posredno obaviješten, da nije uvjeren u kvalitet tog liječenja „takozvanog“, a što se tiče psihotičnog reagovanja vještak ni u jednom trenutku nije našao nijedan element koji bi ukazivao na bilo kakvu sferu psihotičnosti u bilo kojem postupku optužene tokom cijele radnje, da u ovom predmetnom slučaju nije nađena psihotičnost, nema psihotičnosti.

Na osnovu provedenog psihijatrijskog vještačenja neuropsihijatra prim. dr. Rasmira Softića i psihologa Nere Kravić i nalaza i mišljenja istih vještaka koji je prezentovan od strane imenovanih vještaka i koji je u saglasnosti i sa provedenom psihijatrijskom ekspertizom od strane vještaka Abdurahmana Kuldije i Mitre Mirković Hajdukov i na osnovu dodatnog ispita vještaka Rasmira Softića sud je utvrdio da optužena M.J. ne boluje ni od kakve psihijatrijske bolesti/stanja, niti privremene duševne poremećenosti, koja bi spriječila upravljanje svojom voljom i svojim postupcima, analizirajući uračunljivost vještaci nisu mogli pronaći psihopatološke elemente koji bi opredijelili učinjeno, njezini postupci nisu motivirani psihijatrijskom bolesti, niti tzv. duševnom poremećenosti, nego proizilaze iz uvjerenja optužene, također, na osnovu anamneze psihijatrijskog pregleda, nema niti elemenata da je u optužene ubilačka namjera postojala ranije u odnosu na vrijeme izvršenja djela u konkretnoj situaciji, u pogledu vjerovanja optužene u tzv. paranormalne pojave obzirom da su takva vjerovanja relativno česta u našoj sredini da ista imaju veze sa kulturološkim naslijeđem, ne mogu se dovesti u vezu sa postojanjem eventualne psihijatrijske bolesti u optužene. Iz dostavljenih nalaza je vidljivo da optužena nikada nije ispoljavala znake psihotičnog poremećaja niti je ikad u tom smislu bila liječena. Međutim, recentnija dokumentacija o psihijatrijskom liječenju (nedavna hospitalizacija u Klinici za psihijatriju) visoko je suspektna na preuveličavanje ili čak na fingiranje simptoma, kako bi se ostvarila određena dobit, tj. izbjegla moguća zakonska sankcija. U prilog navedenom ide i iskaz vještaka Rasmira Softića u ponovljenom postupku koji je na glavnom pretresu naveo između ostalog da posmatrajući slijed postupaka optužene, njeni postupci su vrlo svrsishodni, da ona kontroliše situaciju u kojoj se nalazi, da tu nema iracionalnosti. Dakle, ona izdaje naloge, ona kaže ovo treba, a ovo ne treba, donesi mi ovo, a ne ono, dakle nema iracionalnosti, ali ni u najmanjem stepenu. Da je svaka ljudska aktivnost mješavina i voljnih i afektivnih radnji. Međutim, nijedna radnja koju je optužena preduzela ne govori u prilog gubitka kontrole nad upravljanjem svojim postupcima, da ciljnost, usmjerenost, svrsishodnost, svaki potez koji je optužena preduzela iz onoga što je uspio da zaključi je svrsishodan, da optužena apsolutno nije imala stanje izmijenjene svijesti. Njena svijest je tokom cijele radnje bila potpuno očuvana, po svim kvalitetima. Da je moguće da postoje zablude, mnogi ljudi su u zabludama i njihove aktivnosti proizlaze iz zabluda ili iz neznanja ili su čvrstog uvjerenja da rade neke stvari, dakle to je moguće. Vještak je ponovio braniocu da je samo naveo da je moguće da optužena u tom cilju sve to što čini, čini u uvjerenju da pruži pomoć sestri. U svakom slučaju, sud je utvrdio da ne postoji niti jedan dokaz koji bi ukazivao na makar smanjenu sposobnost upravljanja svojom

voljom i svojim postupcima, te da je optužena u trenutku učinjenja djela koje joj se stavlja na teret bila uračunljiva. Optužena je svjesna ozbiljnosti optužbe i zapriječene zakonske sankcije za počinjeno djelo, ista prepoznaje funkciju sudskog personala i ko od istog radi u njenom interesu (branilac), uvažava potrebu za kontrolom svog ponašanja u sudnici, pa kako može adekvatno komunicirati sa braniocem i učestvovati u kreiranju svoje odbrane ista je i procesno sposobna. Iz navedenih razloga je sud i prihvatio iskaz i nalaz imenovanih vještaka kao stručan i objektivan, jer su vještaci i kvalifikovani za davanje nalaza ove vrste i sa značajnim dugogodišnjim iskustvom vještačenja u sudovima, a njihovom iskazu nisu prigovarali ni stranke, niti branilac, a isti nije u suprotnosti sa provedenom psihijatrijskom ekspertizom od strane vještaka Abdurahmana Kuldije i Mitre Mirković Hajdukov.

Svjedok oštećeni Dž. Dž. (rođen ...godine) sin od žrtve Dž.I. je na glavnom pretresu 04.01.2022.godine ispitan na način propisan odredbom člana 100. stav 6. ZKP FBiH putem tehničkih uređaja za prijenos slike i zvuka, odnosno isti se nije nalazio u sudnici, već u zasebnoj prostoriji u sudu, zajedno sa psihologom Kantonalnog tužilaštva K.L.. Naime, iz odredbe člana 100. stav 4. ZKP FBiH proizlazi da prilikom saslušanja malodobne osobe, naročito ako je ona oštećena krivičnim djelom, postupiti će se obazrivo da saslušanje ne bi štetno utjecalo na psihičko stanje maloljetnika, te da će se saslušanje malodobne osobe izvršiti uz pomoć psihologa, pedagoga ili druge stručne osobe, dok iz odredbe člana 100. stava 6. proizlazi da, obzirom na životnu dob, tjelesno i duševno stanje ili druge opravdane interese, svjedok se može saslušati putem tehničkih uređaja za prijenos slike i zvuka na način da mu stranke i branitelj mogu postavljati pitanja bez prisutnosti u prostoriji gdje se svjedok nalazi i da se za potrebe takvog ispitivanja može odrediti stručna osoba, dok odredba člana 187. stava 1. Zakona o zaštiti i postupanju sa djecom i maloljetnicima u krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, propisuje da se u krivičnim predmetima protiv učinitelja krivičnih djela na štetu djece i maloljetnika, pri provođenju procesnih radnji, posebno obazrivo odnosi prema djetetu ili maloljetniku, na čiju štetu je učinjeno krivično djelo, imajući u vidu njegov uzrast, osobine njegove ličnosti, obrazovanje i prilike u kojima živi, da bi se izbjegle moguće štetne posljedice na buduću život, odgoj i razvoj i da se ispitivanje djeteta ili maloljetnika obavlja po pravilu uz pomoć pedagoga, psihologa ili druge stručne osobe. S tim u vezi, vijeće je donijelo odluku da se ispitivanje oštećenog izvrši uz pomoć psihologa, te će, cijeneći životnu dob, duševno stanje malodobnog oštećenog koji je bio neposredni očevidac, da se rai o njegovoj majci, njegovo ispitivanje obavljati putem tehničkih uređaja za prijenos slike i zvuka na način da će oštećenom biti postavljana pitanja tužioca i odbrane optužene, bez prisutnosti u prostoriji gdje se oštećeni nalazi. Nadalje, iako ni jedan od navedenih zakona ne propisuje izričito mogućnost da strankama i braniocu sud naloži da unaprijed pripreme pitanja koja će svjedoku biti postavljena posredstvom suda na glavnom pretresu, jasno je da takva mogućnost postoji, jer sud je dužan da u situaciji kada se radi o djeci ili maloljetnicima koji su oštećeni krivičnim djelom, postupi tako da u najvećoj mogućoj mjeri zaštiti interes djeteta ili maloljetnika, što proizilazi iz odredbe člana 187. stav 2. Zakon o zaštiti i postupanju sa djecom i maloljetnicima u krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, kao i iz odredbe člana 9. stav 1. Zakon o zaštiti svjedoka pod prijetnjom i ugroženih svjedoka Federacije Bosne i Hercegovine, koja propisuje da će sud, odnosno predsjednik vijeća u odgovarajućoj mjeri kontrolirati način ispitivanja svjedoka kada se ispituje ugroženi svjedok, posebno u cilju zaštite svjedoka od uznemiravanja. Pored toga, odredbom člana 277. stav 3. ZKP FBiH je propisano da će sudija, odnosno predsjednik vijeća, u odgovarajućoj mjeri kontrolirati način i redosljed ispitivanja svjedoka i izvođenja dokaza, vodeći računa da ispitivanje i izvođenje dokaza bude efikasno za utvrđivanje istine, da se izbjegne nepotrebno gubljenje vremena i zaštite svjedoci od uznemiravanja i zbunjivanja.

Cijeneći sve navedeno i pridržavajući se navedenih zakonskih odredaba, maloljetni svjedok – oštećeni Dž.Dž. je ispitan na glavnom pretresu održanom dana 04.01.2022. godine u prisustvu K.L., psihologa iz Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, u posebnoj prostoriji, te je naveo naveo je da ima sedamnaest godina i da živi u D., naselje ..., u porodičnoj kući sa ocem I. Optuženu poznaje, tetka mu je sa materine strane koja živi u P., dva-tri kilometra udaljeno od njegove kuće. Tog dana, navodi da se nalazio kod druga u komšiluku i u jednom trenutku je čuo glas svoje majke kako viče „Allah, Allah“, kada je pogledao u pravcu svoje kuće, koja se vidi iz kuće njegovog druga, vidio je svoju majku kako ulazi i izlazi iz kuće i čuo kako zapomaže „Allah, Allah“. Otišao je prema kući da vidi šta se događa, zatekao majku koja se napila vode i izašla iz kuće govoreći „Allah, Allah“, već se prepaio pa je nazvao tetku jer je ona najbliža i sestra joj je pa rekao da dođe jer mati nije dobro i da ne zna šta da radi. Navodi da kada je tetka došla, uhvatila je oštećenu koja se tada nalazila napolju za ramena i bacila je na hodnik. Tada je otac sišao sa sprata te pitao šta rade, a tetka mu je rekla da stavi kafu i ide svojim roditeljima a da će ona nastaviti kafu i zovnuti ga, te je otac otišao a svjedok je ostao u kući. Nadalje, navodi da je tetka oborila oštećenu, sjela na njen stomak i počela je šamarati dok je on govorio da zovnu djeda i nenu, tj. njihove roditelje, a ona kaže da ne treba niko, ona zna šta joj je, da se ne brine ona je tu, te ponavljala da ona zna šta joj je i da ne treba niko, potom je uzela kućni telefon, svoj i mobitel oštećene i razbila ih. Primjetio je da je oštećenju loše pa je pomogao tetki da je izvede napolje i pokušavao da pomogne da vidi šta joj je, a tetka ju je uhvatila iz sve snage za vrat, snagom koliko je mogla dok je njemu rekla da donosi vode, što je i učinio 10-15 puta, a ona ju je poljevala tom vodom dok ju je stiskala i počela joj ruku stavljati u usta, pa je počela ići krv, te da je krvi izašlo ni sam ne zna koliko. Svjedok se prepaio, uzeo svoj mobilni telefon kojim je nazvao komšiju, dao broj od nene i djeda i zamolio da nazove njih i hitnu jer ne zna šta se dešava. Izgledalo mu je kao u filovima, nikad nije vidio da se nešto onako može desiti. Tetka je od njega tražila da i on hvata majku za vrat ali on nije smio. Primjetio je kada je skinula prsten sa svoje ruke, gurnula ga oštećenju u usta i ona je progutala jer je tetka gurnula prste i prsten je otišao. Hvatila ju je za ruke, dizala je i naslanjala leđima na fasadu, kao da sjedi, hvatala je za vrat, pa je hvatala za stomak, šakama je, vodom a oštećena nije reagovala. Bio je u panici i tada su došli djed i nena, nena je pitala „Hej Bože, pa šta radite vi?“, nisu ništa mogli da pomognu u tom trenutku, otišli su u ambulantu da opet zovu hitnu pomoć. Došao je otac i izgubio se jer je mislio da će doći da pije kafu, vikao je „Šta je ovo Bože dragi, šta je s vama?“ i „skinuli“ su tetku s majke, a ona je vikala da joj je ne diraju, da ona zna šta joj je i da njoj ne treba niko. Nakon 15-20 minuta došli su hitna i policija, pregledali su je, stavljali joj u usta neke sprave ali nisu ništa mogli uraditi i tetka je zapomagala „Ode moja I., ode moja I., pa ja znam šta joj je, pustite je ja znam šta joj je, ne treba joj niko“, onda je policija smirila da uđe u kuću. Kroz 5-10 minuta policajac je oca odveo na sprat i rekao „Primate moje saučešće, nema ovdje spasa“. Svjedok navodi da se baš izgubio, da je tetka počela galamiti da je ona mogla spasiti, da je otac prokomentarisao „Eto šta mi Bože uradiste“. Nadalje, u svojoj izjavi svjedok navodi da su majka i tetka bile u dobrim odnosima sa svojim roditeljima Š. i K.K., i Dž.F. koja je svekrva oštećene, te da su majka i tetka ranije bile u dobrim odnosima, često je majka išla kod tetke, zajedno su išle šišati se, na pijacu ali da su se zadnjih mjesec dva ponašale kao da nisu sestre, razgovarale su telefonom, stalno se svađale i galamile, ali više je tetka galamila a mama je šutila. Nije upoznat šta je bio razlog njihovih svađa, majka mu nikad nije govorila o tome ali je čuo da su išle gatarama. Navodi da se kritične prilike bojao i da je bio u šoku. Ima polubrata iz majčinog prvog braka koji ima oko 26 godina i živi u Nj.. Prilikom unakrsnog ispitivanja, svjedok je naveo da je kritične prilike odmah zvao tetku J., iako je daleko kuća u kojoj tetka živi, da dođe njihovoj kući jer je bio izgubljen i nije znao šta je oštećenju, a smatrao je da joj je ona najbliža jer su sestre koje su stalno bile zajedno, a oca koji je

bio na spratu njihove porodične kuće i spavao nije budio jer je prethodno radio noćnu smjenu na poslu ali je on kada je čuo buku odmah sišao i „uhvatio“ majku da uđe u kuću, da je ne sluša narod. Nadalje, svjedok u svojoj izjavi navodi da je prvo vidio iz kuće njegovog druga svoju majku i čuo kako viče „Allah, Allah“, otišao je prema kući, vidio je da majka uđe u kuću, napije se vode sa stola, pljune nešto u lavor i izađe na put van dvorišta kuće vikajući „Allah, Allah“ pa se vrati i čučne da u lavor nešto pljune i opet se napije vode. Također, svjedok je izjavio da su oštećena i optužena često provodile vrijeme zajedno, spavajući jedna kod druge, a da je to zadnjih mjesec dva bilo slabije. Smatra da je njegova majka bila pod uticajem svoje sestre, njegove tetke pa su se često svađale u zadnje vrijeme. Na pitanje da li je majka bila vjernik, svjedok navodi da jeste, da bi je on često zatekao da klanja sabah i podne, a da tetka nije bila vjernik ali je počela u zadnje vrijeme da klanja s majkom koja je tada počela klanjati na način da je držala lavor pored sebe i prilikom klanjanja povrati pa nastavi klanjati, ali da to svjedoku nije izgledalo neobično. Roditelje nikad nije čuo da se svađaju. Od tetka S., koji je suprug tetke J., čuo je da su majka i tetka posjećivale gatare jer je „to“ bilo namijenjeno da se nešto desi tetku i tetki, a da je tetka „to“ prebacivala njegovoj majci. Otprilike mjesec dana prije ovog događaja navodi da je pred njihovu kuću dolazila hitna pomoć, ali da je on u prolazu to vidio jer je negdje išao, zna da je i tada bila tetka ali ne zna šta se dešavalo jer nije on bio tu. Na upit svjedoku kako se kritične prilike majka ponašala, svjedok odgovori da se otimala, govorila optuženoj da je pusti i „mlatila“ rukama. Kada je tetka tek došla njegov otac joj je govorio da će sve biti u redu, pitao da li treba šta da pomogne i nakon nagovora optužene da ide svojim roditeljima, koji žive odmah do njih, otac je to i učinio ali kada je čuo buku došao je pitajući ih šta rade i govorio roditeljima od majke da mu pomognu da optuženu „skinu“ sa majke, ali nena nije mogla sama a djed je već otišao u ambulantu da pozove medicinsku pomoć, a sve to se događalo nakon što je majka progutala prsten od optužene. Neposredno prije dolaska hitne optužena M.J. je obuhvatila i rukama i nogama njegovu majku, stisnula je, davila i jedva su sklonili optuženu s nje. Kada su došli nena i djed optužena im je govorila da nije trebalo da dolaze, da je ona tu za nju, da zna šta joj je i da niko ne treba tu. Oštećena je radila u kafani kod tetke i svaki dan je išla tamo. Svjedok navodi da ne može spavati, sanja majku kako ga doziva „Dž., Dž.“ pa se probudi. Rođak, sin od optužene, mu je poslao poruku da nije uredu kako je svjedok svjedočio, kako je optužena samo htjela pomoći oštećenoj a svjedok je poruku samo pročitao i nije odgovarao. Na upit da li se sjeća kada se nesretni događaj desio, rekao je da je to bilo 07.08. ili 07.07., ne sjeća se, ali zna da je bio ljetni period 2021. godine. Nakon što se sve navedeno izdešavalo saznao je da su optužena i oštećena išle gatarama, kada bi ranije i čuo o tome nije vjerovao jer nikad ih nije on lično vidio da idu. Na upit da li je optuženi pokušavao da izađe iz kuće nakon razbijanja telefona od strane optužene, svjedok navodi da nije jer je optužena nakon razbijanja telefona zaključala kuću, uzela ključ i stavila u džep pa otvorila tek kada je oštećenu htjela izvesti napolje jer joj je bilo loše. Također, svjedok oštećeni Dž.Dž., sin nastradale Dž.I., je na glavnom pretresu izjavio da se pridružuje krivičnom gonjenju optužene i postavlja imovinskopravni zahtjev.

Na te okolnosti svjedok-oštećeni Dž.I.1 suprug od žrtve Dž.I. je naveo da mu je optužena svastika (sestra od supruge), da je živio u D. sa sinom Dž. i suprugom I.. Tog dana 07.07.2021. godine, ga je ujutro I. budila da piju kafu ali je on htio da odspava još malo, jer je prethodnu noć radio drugu smjenu na poslu. Nakon toga, ne zna tačno koliko je vremena prošlo, čula se galama u prizemlju a kada je sišao zatekao je suprugu kako izlazi iz kuće, a zatim se vraća unutra govoreći „Allah, Allah“. Svjedok je pokušavao da je umiri jer su tri dana ranije ona i svastika pravile galamu, napadale na njegove roditelje i on nije želio da „svijet“ to sluša. Primjetio je da je u rukama imala spužvasto srce koje govori „Volim te“. Nije je mogao zaustaviti, bolila ga je noga, da bi u tom trenutku do njih došla njegova svastika a njena sestra M.J. i predložila mu da je

uvedu unutra, što su i uradili, jer su se nalazili napolju. Zatim, svastika je uzela svoj i mobitel od oštećene, te kućni telefon svjedoka i razbila a njemu je rekla da stavi kafu i ide kod svojih roditelja koji žive u susjednoj kući a da će ga one zvati, što je svjedok i uradio. Nakon 10-15 minuta čuo je uzvike „Dž. daj vode, ponesi vode“ i krenuo prema kući, te na kapiji sreo punca i punicu koji žive u M.. Pred vratima je zatekao suprugu i svastiku koja ju je zagrlila i stavila joj ruku u usta, pa je povikao J. da se skloni, a na što je ona legla dole i na njega reagovala nogom govoriivši da bježi odatle, pa je svjedok punici predložio da je sklone, što su i učinili, te kada su ih razdvojili oštećenu su položili u verandu. Tek što su spustili tijelo došla je hitna pomoć i rekli su im da se odmaknu kako bi oni pristupili pružanju prve pomoći oštećenoj. Svjedok se sa sinom popeo na sprat kuće, te je sa njima pošao i policajac koji je klimao glavom i prokomentarisao „DaBogda bude šta ali odoh ja opet dole da vidim šta ima, šta nema“. Po povratku policajac je rekao da nema ništa i tražio plahtu da mogu pokriti oštećenu, te uputio svjedoka u daljnju proceduru oko papirologije. Nadalje, svjedok navodi da telefon od supruge nije više vidio niti uzimao sa sobom i da ne zna gdje je, a na upit tužioca da li mu je poznato da li je oštećena ranije poklonila neki prsten optuženoj svjedok je rekao da ne zna i da u dosta tih stvari nije upućen. Navodi da su supruga i svastika sve vrijeme provodile zajedno, išle i na pijacu i na more, i da su bile u odličnim odnosima. Prethodnu subotu, tri dana prije kritičnog događaja, optužena je mislila da se svjedok svađao sa oštećenom jer je bacio tepih na što je ona vikala šta radi, dok je u međuvremenu posipala nešto po dvorištu porodične kuće jer je mislila da im neke vračare, kao svekrva, snaha svjedoka i dvije komšinice „prave“ i smatrala da joj život ne ide „od ruke“ ali se nije ni na što konkretno žalila pa svjedok pretpostavlja da je to možda od lijekova koje je supruga pila. Nije bilo fizičkog sukoba ali svađali su se, a optužena J. je uzela neki prah i dva kamena i bacala na roditelje od svjedoka koji su sjedili ispred svoje kuće. Prethodne dvije godine oštećena nije posjećivala svekra i svekrvu, nije niko nikoga „dirao“ ali su odnosi zahladnili jer je sestra J. navodila na to da joj oni to „prave“, njegova majka i komšiluk koji ne valja, s čim se svjedok ne može složiti. Također, svjedok oštećeni Dž.I.1, suprug nastradale Dž.I., je na glavnom pretresu izjavio da se pridružuje krivičnom gonjenju optužene i postavlja imovinskopravni zahtjev. Na pitanje branioca da li je tri dana prije tragičnog događaja, prilikom sukoba, dolazila ekipa hitne pomoći svjedok je rekao da jeste ali da se ne može sjetiti ko ih je zvao. Oštećena je naredni dan, dok je svjedok bio na poslu, palila svoju, od svjedoka i dječiju odjeću i obuću. Prah, koji je optužena posipala na njegove roditelje, svjedoka asocira kao da je neko na mezarju uzeo komad zemlje i bacio na roditelje. Nije primjetio znatnu promjenu u ponašanju kod svoje supruge i svastike jer su non stop negdje išle hodati, tražiti nešto, a svjedok nije radoznao pa se nije ni petljao u to gdje idu i šta rade, te navodi da oštećena I. nije tražila od njega novac za to, ali mu je poznato da ih je njihov otac negdje vozio. Nije imao nikakvih problema u svom odnosu sa suprugom i svastikom, one su non stop provodile vrijeme zajedno, načale jedna kod druge što je za svjedoka bilo sasvim uredu, tako je oštećena provodila više vremena sa optuženom nego sa svjedokom koji joj je suprug. Na upit suda gdje je oštećena radila, svjedok izjavi da je radila u pečenjari kod sestre J. i njenog supruga S. koja se nalazila prema P. te od toga imala dobit, dok je u zadnje vrijeme rjeđe išla jer se obim posla smanjio ali je i dalje provodila vrijeme sa sestrom J.. Nadalje, u svom iskazu na glavnom pretresu svjedok navodi da je oštećena bila vjernica, te da je zadnjih 4-5 mjeseci počela da klanja i da nije bilo ništa neobično u načinu na koji je to ona obavljala, a da je posljednjih 3-4 dana dok klanja pila vodu iz šolje ili čaše pa povraćala šljajm u lavor, kojom prilikom nije ispuštala nikakve glasove. Svjedok radi na Š. u smjenama i navodi da bi ga supruga uvijek dočekala sa posla, iznijela da jede i popije kafu, isprati ga kada ide i zove kada je na poslu, stalno su se šalili i zafrkavali te su imali dobar odnos. Razlog zašto je njegova supruga mislila da su roditelji svjedoka bili protiv nje je ta da prilikom izdavanja nove lične karte kada je trebao dokaz o prebivalištu, svjedok nije imao, jer je zemlja na kojoj je izgrađena kuća

rudnička i nema građevinsku dozvolu, pa je svjedok podnio zahtjev za legalizaciju i na taj način je njegova supruga uspjela dobiti ličnu kartu, ali je počela okretati glavu od njegovih roditelja misleći da svekar ima papire za tu zemlju a da njoj nije htio dati. Sa roditeljima os svoje supruge uvijek su imali dobar odnos, kao i sa S., suprugom optužene J., sa kojim je svjedok odrastao.

Analizirajući iskaze svjedoka-oštećenih koji su iznijeli svoja saznanja svako iz svog ugla posmatranja, te dovodeći ih u vezu sa drugim dokazima i iskazima svjedoka sud nalazi da su iskazi svjedoka mlđb Dž.Dž. i njegovog oca Dž.I.1 objektivni, tačni i saglasni sa svim ostalim dokazima, posebno sa iskazom vještaka medicinske struke Prof.dr.Vedom Tucom. S tim u vezi sud nema razloga da se navedene iskaze ne prihvati i da se posumnja u njihovu objektivnost, jer su ovi iskazi osnaženi drugim izvedenim dokazima.

Svjedok K.Š., koja je majka optužene M.J. i žrtve Dž.I. u svom iskazu na glavnom pretresu navodi da je svoju kćerku I. vidjela dan ranije na način da joj je na skveru blizu I. kuće, samo u prolazu, dala novac kojeg je njen suprug dobio kao regres, da kupi sebi sokova i suprugu pivo. Izgledala je blijedo i nije bila vesela ali je svjedokinja pretpostavljala da je to zbog sprata kojeg je radila jer je trebala biti svadba njenog sina iz prvog braka. Istu noć su razgovarale telefonom i oštećena je svjedokinji spomenula da rade i pale nešto, a da svjedokinja nije znala šta tačno pali. Ona i suprug K. su tog dana 07.07.2021. godine u jutarnjim satima planirali da idu u njivu u G.M., ali prije polaska rekla je K. da nazove njihove kćerke I. ili J. i da im kaže gdje se nalaze kako se ne bi brinule jer ih neće biti u kući i da će im se javiti čim dođu kući, nakon toga su otišli do njive gdje se osjećala tužnom, kao da je nešto predosjećala. Nakon ulaska u kuću odmah je zazvonio kućni telefon, s druge strane telefona je bio njen unuk Dž., I. sin, koji joj je rekao da je I. „slaba“ pa zamolio da odmah dođu do njih u D.. Odmah su ona i K. sjeli u auto i krenuli, a kada su stigli do I. kuće, zatekli su I. na stepenicama na ulazu u kuću koja je ležala na boku, a pored nje je bila njihova druga kćerka J. koja joj je čuvala jezik i rekla „Otiće joj mama jezik, ugušit će je“. Primjetila je kod oštećene krv i da su joj nokti pocrnili pa prokomentarisala da joj izgleda kao da joj je dijete mrtvo i odgurnula optuženu kako bi mogla doći do oštećene kojom prilikom nije sigurna da li je optužena pala ili nije. Zovnula je zeta I., koji je suprug oštećene I., kako bi joj pomogao da oštećenu unesu u hodnik, on ju je uhvatio za ramena i unijeli su je, svjedok joj je gledala puls, ljubila lice i oči, izgledalo joj je kao da spava. U tom momentu stigla je doktorica sa dva medicinara pa su zamolili ostale da se udalje kako bi oni mogli pružiti medicinsku pomoć oštećenoj. Stavljali su aparate, svjedok je samo gledala u aparat da vidi hoće li srce oštećene početi da kuca, osam puta su pokušavali i umjetno disanje pa je doktorica ustala i svjedoku izjavila saučešće. Kantonalni tužilac joj je predočio iskaz iz istrage (zapisnik o saslušanju svjedoka u Policijskoj upravi Tuzla broj 08-06/3-1-03.3-3083/21 od 15.07.2021. godine) u kojem je navela da prilikom dolaska do I. kuće, dana 07.07.2021. godine u jutarnjim satima, zatekla je svog unuka „Dž.“ kako poljeva vodom I., a da kćerka J. drži I. rukom i tom istom rukom vadi jezik I., odnosno drži svoju ruku za I. usta, dok je kod I. tekla iz usta krv, pa je svjedokinja potvrdila tačnost ove izjave rekavši da je zaboravila to reći i da nije sigurna da li je I. tada već bila mrtva ili nije, ali ona je mislila da nije. Možda je tom prilikom i ošamarila J., ne sjeća se, ali zna da je uspjela odvojiti od I. jer je vidjela da je I. ugrožena. Prilikom unakrsnog ispitivanja svjedok K.Š. navela je da njena kćerka I. nije imala psihičkih problema, samo je imala srčanih problema zbog kojih je koristila tablete „Korvitol“ i „Flusetin“. Ističe da su se njene tri kćerke jako voljele, da su se slagale i kao djeca i nakon što su se udale pa je svjedokinja bila ponosna na to. J. je imala malo više problema, bila je rastrešena, imala je i psihičkih problema. Branilac je svjedokinji predočio dio iskaza iz ranije pomenutog zapisnika iz istrage u kojoj je navela da je njoj I. ispričala putem telefona da je našla neki sanduk koji je bio zaključan, a kojeg

je I. obila, u sanduku pronašla jednu kutiju od cipela u kojoj se nalazila slika njenog djeteta iz prvog braka N., koja je bila nečim polivena, grumen zemlje i podrezane I. pantalone gdje je jedna nogavica bila odsječena. Ona je tada posumnjala da su joj podmetnute sihire i tražila od I. da se sve to zapali, što je on zajedno sa I. i uradio. Mislila je, odnosno sumnjala, da su te sihire podmetnute od strane I. porodice, pa je svjedokinja potvrdila navode iz istrage i dodala da se u sanduku pored svega navedenog nalazilo i 1.600,00 KM za koje joj je savjetovala da se sa suprugom I. dogovori šta će s njima, te zna da joj je oštećena rekla da su oni sve to zapalili a kada bi počela paliti dolazile su joj tegobe i da ide napolje. Kasnije su u kući našli još nešto što su palili, a svjedokinja ne zna tačno šta, nakon čega joj je zet I. rekao da je oštećena kada je počela paliti dobila tegobe i samo govorila „Allahu ti joj pomoz!“ i htjela vani da ide, napolje. Skoro je svjedokinja pitala unuka Dž. zašto joj nije rekao da je mama bila „slaba“ a on je mislio da je ona to znala. Na upit da li je svjedokinja u posljednje vrijeme, prije kritičnog događaja, primjetila neko neobično ponašanje kod svojih kćerki navodi da je optužena J., kada su bile posljednji put na moru, popila paracetamol, leksaurin pa brufen i da joj je izgledalo kao da su joj se „oči razlile“, savjetovala joj je da to ne radi, pa sutradan nije pila lijekove i da je bila druga osoba, oči drugačije i veselije kao što treba normalna osoba da bude. Zatim, svjedokinja u svom iskazu dalje navodi da joj je poznato da su njene kćerke posljednjih 4-5 godina išle vračarama ali da je to prethodnih godinu dana bilo češće i da su ona i suprug sa svojim vozilom ih vozile najčešće u S., a da im je svjedokinja skoro rekla da se okane toga jer od toga nema ništa i da im samo džaba pare uzimaju. Zna da je I. išla zbog svog sina N. a da ne zna zašto su prije išle, pretpostavlja da je to bilo zbog J. sina koji je fakultetski obrazovan, poznaje engleski i njemački jezik ali ne želi da radi pa je s njim baš imala problema i misli da je on najviše doprinio da ona dođe u stanje u koje je došla jer bi radila sve da bi njemu „stvorila“ pare i svu zaradu je davala na njegovu hranu, cigarete i izlaske a htjela mu je kupiti i auto ali je svjedokinja savjetovala da to ne radi jer ga tako vodi u propast. Također, suprug od J. nije htio da radi pa sin bi sjedio na spratu, suprug dole kao pisao je knjigu dok bi optužena unosila kupljeni ugalj. Unijela bi 8 metara drva, dok je sin na spratu a suprug sjedi u kafani, da ima šta ložiti jer je bila vrijedna. Išla je ljekaru neuropsihijatru davno, kada je stariji sin imao problema sa okom. Kada se udala bila je zdrava a onda su nastali problemi, pila je „Asentru“, liječila se, sikirala se i svjedokinja je na njoj primijetila da ona nije dobro i da ne izgleda kao normalna osoba. Neuropsihijatru je išla otprilike 5 godina sa prekidima ali je prestala otkako su krenule ići vračarama.

Obzirom da je svjedokinja K.Š. ispitana na glavnom pretresu u januaru 2022. godine, prilikom ispitivanja iste prema prijedlogu odbrane, svjedokinja je u cijelosti ostala kod iskaza datog na ranijem glavnom pretresu, potom je navela da je rodila tri zdrave kćerke. Završile su školu, nikada s njima nije imala nikakvih problema. Sve tri su se udale pa su nakon udaje počeli problemi. Kod njene kćerke I. su problemi počeli nakon 10 godina braka u kojem je rodila sina, jer je njen suprug počeo „hodati“, zaljubio se, pa se I. koja je to teško podnosila vratila roditeljima. Na J. prijedlog, I. se preselila kod J. jer je ona imala radnju u kojoj je I. počela da radi. Nikad se nisu „zamjerile“, ni kao djeca, ni kao udate žene. Nakon godinu i po se udala za I., udala se iz J. kuće a svadba je bila u tom restoranu na P.. U tom braku ona je radila, doprinosila, on 4 godine nije radio a troje se moralo izdržavati, pa su i svjedokinja i njen suprug pomagali. I. je radio u EUFOR-u, a kada se I. udala za njega otpustili su ga, u međuvremenu dobili su i dijete. Dok bi ona unosila ugalj on je sjedio, pio. Prije ovog tragičnog događaja, primijetila je da je I. voljela ići hodžama kako je već to prije u svom iskazu navela, da su I. na tri dana prije smrti pretukli, odnosno njena jetrva, a što se tiče ponašanja svoje kćerke navela je da su mogle komunicirati, da se njena djeca nikada nisu svađala, da su se pomagale, da nikada nisu rekle ružnu riječ jedna drugoj, da su njenu kćerku I. najviše napadali roditelji od njezinog supruga, da

je njena kćerka I. u tih godinu dana imala čudno ponašanje, te da je njena druga kćerka J. sve davala od sebe da pomogne I., da je krila od svog muža kako bi I. dala, da ne može zamisliti da je njeno dijete to uradilo, te da ima neka velika sila koja je vladala u toj kući. Na pitanje optužene da pojasni da li ikada kod svojih roditelja dolazila sama za tih 19 godina, svjedokinja je navela da nije nikad i da je s njom uvijek bila sestra I.. Na dodatni upit tužitelja, svjedokinja je potvrdila da jeste primijetila da se njena kćerka I. čudno ponašala i da je komunicirala sa svojim sinom iz prvog braka, jer je trebala biti svadba, da jeste bila čudna, a da joj se požalila kao majci, ona bi nju svugdje vodila da joj pomogne.

Na iste okolnosti se izjašnjavao i Svjedok K.K. otac od optužene i žrtve Dž.I. pa je naveo da živi u M. sa suprugom, a da njegova kćerka J. živi na P. gdje ima restoran tzv. pečenjaru u kojoj je njegova kćerka I. povremeno radila prethodnih 13-14 godina jer njen suprug nije radio četiri godine pa je ona od te skromne plate izdržavala porodicu. J. i I. su se odlično slagale, bile su djeca za primjer, voljele se i pazile. Kritične prilike, tog 07.07.2021. godine rano ujutro išao je sa suprugom u baštu na vikendici koja se nalazi u G.M. kako bi počupali luk. Neposredno prije odlaska, supruga mu je rekla da nazove jednu od kćerki i javi da idu na vikendicu jer bi uz jutarnju kafu svaka od njih zvala roditelje pa ako se ne bi javili zvale bi komšije iz brige da im se nije nešto desilo jer su „u godinama“, pa je svjedok nazvao I. i javio da idu u baštu. Po dolasku kući telefon je zvonio, zvao je drug od unuka „Dž.“ te tom prilikom mu je rekao da dođe što prije u D. jer je I. u teškom stanju, bolesna je, ima neki napad pa je svjedok sa suprugom odmah otišao pred I. kuću, da je znao šta se dešava išao bi brzo pa i da ga kazne, samo da preduhitri J. i spasi svoje dijete. Zatekao je kćerku I. na ulazu u kuću, na usnama krv, pa mu je supruga rekla da ide u ambulantu tražiti medicinsku pomoć, pa kako je ambulanta udaljena 150 metara svjedok je otišao pješke ali ga je doktorica uputila da sačeka hitnu pomoć i pomogne im u pronalasku lokacije, što je svjedok i učinio. Ističe da mu nije jasno zašto zet nije tražio medicinsku pomoć jer je to supruga sa kojom živi 18 godina a ambulanta je udaljena 150 metara. Kada se vratio do I. kuće došla je hitna, a u međuvremenu i policija, vidio je da je J. tada „uletela“ u kuću, u prostoriju, a da je za njom ušla i policija u kuću. I. su već ranije njegova supruga i zet unijeli u hodnik, već je bila podlegla ali svjedok je ipak imao nadu da to nije sve gotovo. Doktorica joj je ukazala medicinsku pomoć, stavili su joj neki balon i dodatnu cjevčicu radi disanja i dali sve od sebe, išli su do nekih 8 doza a na osmoj dozi doktorica se okrenula i izjavila saučešće njegovoj supruzi rekavši da joj je kćerka podlegla. Ni sam ne zna kako se vratio kući, liježe i ustaje plačući. Nakon toga je došla krim. Policija, vidjeli su da obilježavaju brojeve snimaju sve, a pogrebno vozilo je odvuklo I.. U dogovoru sa njenim suprugom i sinovima sahrana oštećene I. je bila u M.. Na pitanje da li je svjedok nakon kritičnog događaja razgovarao sa svojom kćerkom J. isti izjavi da jeste jer je optužena J. došla iz M. njima i svi su bili pod velikim stresom, pa na te okolnosti mu je kantonalni tužilac predočio dio iskaza datog u istrazi na zapisnik o saslušanju svjedoka sačinjen od Sektora krim.policije Odjeljenje za opšti kriminalitet Tuzla MUP TK broj 08-06/3-1-03.3-3083/21 od 09.07.2021. godine u kojem je naveo „Poslije svega ja sam pričao sa J. šta se dogodilo i tad nam je J. rekla da je došla kod I. na kafu i da su stavili vodu na šporet, te sjedili u dnevnom boravku, I. je tada došlo da je nešto guši u plućima, a I. je tražila da je izvedu napolje da uzme čista zraka, sjela pred verandom i tada joj je počela krv na usta i nos kao i na uši i da bi joj J. pomogla ona joj je rekla da joj je držala jezik da je ne bi ugušila krv, a zatim je tu i pala to je meni sve ispričala J.“ pa je svjedok potvrdio tačnost ove izjave. Nadalje, kantonalni tužilac je također svjedoku predočio dio izjave iz iskaza datog 15.07.2021. godine kao dopunu na raniji zapisnik MUP-a TK broj 08-06/3-1-03.3-3083/21 u kojoj je, na okolnosti dolaska pred kuću oštećene, svjedok izjavio “Ja ću dopunit svoj raniji iskaz a vezano za momenat dolaska moje supruge i mene pred I. kuću, želim da izjavim da sam ja tada bio u društvu svoje supruge kad sam

došao pred kuću i vidio sam da je pred kućom moja ćerka J. držala I. jednom rukom u naručju, da je istom tom rukom pokušavala da izvadi jezik I., a njoj je iz usta tekla krv i na nos isto tako, J. je tada govorila „neće njoj baba ništa biti živa je ona“. Moja supruga Š. je tada prišla J. i udarila je šakom kako bi je odvojila od I., govoreći joj šta si to radila kad imaju stručne službe medicinske pomoći. J. je tada rekla mojoj supruzi neće joj se ništa dogoditi ja bi umrla kad bi joj se šta desilo“. Nakon predočavanja navedene izjave iz istrage svjedok je potvrdio navode kao tačne ali dodao da je njegova supruga tom prilikom J. odgurnula, jer jedno je odgurnuti a drugo ošamariti. Nije mu poznato da li je njegova kćerka I. poklonila za rođendan kćerki J. neki prsten. Prilikom unakrsnog ispitivanja, na upit branioca kakvog je psihičkog zdravlja bila optužena J., svjedok K.K. je izjavio da posljednjih 4-5 godina koristi lijekove, ima i nalaze, a stalno je uzimala sedative pa bi joj oni kao roditelji savetovali da ne uzima previše. Poznato mu je da su išle vračarama, češće prethodnih godinu dana nego ranije, i to kod najpoznatije zv. „Z.“ u S. kojom prilikom bi ih svjedok vozio. Kada je išla vračarama nije išla neuropsihijatriju jer je na taj način htjela da umanjí korištenje sedativa u namjeri da će joj pomoći vračare. Za kćerke I. i J. svjedok navodi da se nikada nisu posvađale, da J. nikad nije bila agresivna prema I. i da niko ne može da vjeruje da se ovo moglo desiti između njih. Na upit branioca šta je svjedok mislio sa izjavom „da sam znao išao bih 100, 200 na sat samo da spriječim nju u ovome“ pokazujući na optuženu svjedok je naveo da je to jer ona nije stručna osoba, ne radi se o medicinskoj sestri i doktorici, pa da misleći da neće bit kakve „havarije“, znao je da pije sedative lijekove, pa da neće u tom momentu imati neki veliki stres ili ludost.

Svjedok K.K. u svom iskazu na glavnom pretresu je naveo da ostaje kod iskaza datog na glavnom pretresu 04.01.2022. godine, te kod iskaza datog u MUP TK, pa na upit branioca optužene svjedok je naveo da što se tiče odnosa optužene i oštećene, da su one bile prave sestre, da odnos nije mogao biti bolji i sam se čudi tom slučaju koji se desio, da ima i treću kćerku N. koja je također bila u odličnim odnosima sa njih dvije, ali da su I. i J. bile mnogo prisnije, da je bila udata u L., ali se razvela i došla živjeti kod njega, da se zaposlila u Fortunu, što se tiče ponašanja I. i J., bile su mnogo prisne, da u zadnje vrijeme pošto su obje radile u kafani koju je optužena J. imala, išle su nekim vračarama, hodžama, da su bile promjene u govoru, u izrazu, da su mu čak govorile „pa pomozí nam baba“, ali da je imao mogućnost s njima pričati otvoreno, da nije mogao neke velike promjene i ispade u ponašanju svojih kćerki ni primijetiti jer je stanovao 40 km dalje od njih, da nije ništa posebno primjećivao.

Iskaze svjedoka K.Š. i K.K. sud je cijenio kao iskaze svjedoka koji su zainteresovani i koji su nastojali da ublaže doprinos optužene jer se radi o roditeljima optužene i oštećene pa tako veći dio iskaza se odnosi na životne prilike njihove djece u smislu gdje je koja od tri kćerke živjela, kakvim životom, da su bili upoznati sa vjerovanjima i odlascima kod vračara J. i I. jer su ih oni također vozili. Međutim, u dijelu koji se odnosi na kritični događaj čiji su neposredni očevidci bili na kraju, jasna je zainteresovanost za ublažavanje krivice njihove kćerke optužene J. M., obzirom da se radi o roditeljima koji su pogođeni tragedijom zbog gubitka jedne kćerke, da su nastojali da ublaže odgovornost optužene koja je također njihova kćerka pokazujući nevjericu u sva dešavanja pa tako otac K.K. navodi da mu nije jasno zašto zet nije tražio medicinsku pomoć jer je to supruga sa kojom živi 18 godina a ambulanta je udaljena 150 metara, a potom je potvrdio da je vidio da je pred kućom njegova kćerka J. držala I. jednom rukom u naručju, da je istom tom rukom pokušavala da izvadi jezik I., a njoj je iz usta tekla krv i na nos isto tako, J. je tada govorila „neće njoj baba ništa biti živa je ona“, da je njegova supruga Š. tada prišla J. i udarila je šakom kako bi je odvojila od I., govoreći joj „šta si to radila kad imaju stručne službe medicinske pomoći“, da su one bile jako vezane, a potom da u zadnje vrijeme pošto su obje radile u kafani

koju je optužena J. imala, da su išle nekim vračarama, hodžama, da su bile promjene u govoru, u izrazu, da su mu čak govorile „pa pomozite nam baba“, da nije mogao neke velike promjene i ispade u ponašanju svojih kćerki ni primijetiti jer je stanovao 40 km dalje od njih, da nije ništa posebno primjećiva kada je došao na lice mjesta zajedno sa svojom suprugom. Također iz svog ugla posmatranja i majka je pričala o ljubavi i slaganju između svoje djece koja su po njoj bila djeca za primjer. Svu krivicu je nastojala prebaciti na zeta koji je prema njezinim navodima bio nezainteresovan i da je puštao da radi dok je on pio da je zbog toga bila nesretna iz kojih razloga je očigledno za sud da se radi o pristrasnim iskazima kako je to već sud naveo i obrazložio pa kao takve ih je sud djelimično prihvatio u dijelu da su i sami zatekli optuženu J. kako držala I. jednom rukom u naručju, da je istom tom rukom pokušavala da izvadi jezik I., a njoj je iz usta tekla krv i na nos isto tako, J. je tada govorila, neće njoj baba ništa biti živa je ona, da je njegova supruga Š. tada prišla J. i udarila je šakom kako bi je odvojila od I., govoreći joj šta si to radila kad imaju stručne službe medicinske pomoći koji dio je u saglasnosti sa iskazom svjedoka oštećenog sina I. mldb Dž.Dž. koji je naveo da tetka (misli na optuženu) nije dozvoljavala bilo kome da pozove pomoć.

Svjedok S.E. je navela da joj je oštećena I. bila strina. Kritične prilike nalazila se kod svoje majke, čija kuća je blizu strinine, i tad je samo vidjela vozilo hitne pomoći ispred ulaza. Taj dan je vidjela mldb. Dž. koji joj je rekao da je oštećena preminula, da je nešto trčala napolje, u kuću, a onda je došla tetka oborila je i sjela na nju, te da mu nije dala zvati pomoć nego je uzela telefon i razbila ga. Prilikom unakrsnog ispitivanja svjedokinja je navela da joj je poznato gdje živi optužena, da je to mjesto ..., Č. koje je otprilike udaljeno 4-6 kilometara od kuće oštećene.

Svjedok S.N. je u svom iskazu na glavnom pretresu naveo da mldb. Dž., I. i J. poznaje jer su mu komšije, a da je dana 07.07.2021. godine mldb. Dž. radio s njim na pomoćnom objektu, pokrivali su krov i u jednom momentu su čuli neku raspravu na što je mldb. Dž. rekao da ide vidjeti šta se dešava pa će se vratiti. Međutim, nije se više vratio nego je poslao na viber drugu M., koji je također bio s njima, poruku da nazove hitnu jer njegovoj majci nije dobro. Svjedok je nazvao hitnu, a nakon što su mu iz hitne rekli da bi trebao obavijestiti i policiju, svjedok je i to učinio, na lice mjesta tog događaja nije išao.

Iskaze svjedoka S.E. i S.N. sud prihvata kao vjerodostojne i tačne iz iskaza svjedoka S.N. sud je utvrdio da je mldb. Dž.Dž. pozivao svog druga da pozove hitnu, a nakon što je otišao kući, kada je čuo galamu ispred kuće, a iz iskaza S.E. da je optužena oborila oštećenu i sjela na nju, te da nije dala mldb. Dž.Dž. zvati pomoć nego je uzela telefon i razbila ga, koji iskazi potvrđuju i dio navoda mldb. Dž.Dž.

Svjedok M.S. je u svom iskazu naveo da mu je optužena J. supruga sa kojom je 32 godine u braku. Imaju sinove od 24 i 29 godina, Z. i A., od kojih je jedan u B. a drugi živi s njim. Od 2005. godine živi na adresi ..., D.. Sa sestrom je suvlasnik kuće na adresi ... u kojoj kući je živio do 2005. godine, a sada u njoj u prizemlju žive njegove majka i sestra, njegov je sprat i potkrovlje i ta kuća je 100 metara udaljena od kuće I. i I. Dž.. Na P., gdje sada stanuje, su se preselili 2005. godine zbog njihove radnje koja se nalazila u prizemlju a koja je dva puta opljačkana, pa su stanovali u podrumu dok nisu izgradili sprat, tako da sada u prizemlju ima poslovni prostor, a na spratu stanuje. U poslovnom prostoru je trenutno restoran, bila je trgovina, ali je svjedok iz ekonomskih razloga otvorio restoran. Cijelo vrijeme trajanja bračne zajednice živi sa J. i navodi da su bili kao „šipka uz bubanj“ jer je on RVI I kategorije i penzionisan je sa 42 godine, pa je pomagao J. jer je na njoj bila radnja koju je sad odjavio. Nadalje, svjedok u svojoj izjavi navodi

da optužena J. od 1996. godine boluje od bipolarnog poremećaja i panične anksioznosti, a to su utvrdili doktori Brigić, Pavlović, Sutović, Kuldija i dr. Pojavljivalo se na način da ona ne smije ostati ni pet minuta sama i s njom su uvijek morali biti svjedok, dijete ili I., te i dan danas od toga boluje. Svjedok je morao uvijek biti tu, a i ona je njemu pomagala jer je bolestan čovjek, tako da su jedno drugo nadopunjavali. Kada doživi taj panični period ona se počne umivati, od straha joj srce počne ubrzano kucati. Jedno vrijeme je svaki dan išla mjeriti pritisak, svjedok ju je vozio u ambulantu, jer se ubijedi da ima visok pritisak, pa joj onda dolazilo da ima masnoću pa je svjedok vozio u laboratoriju da vadi nalaze, to je ta psihička bolest, te njoj kad dođe taj panični period ona se počne sama šamarati. Liječila se na klinici za psihijatriju, pije 4 „Asentre“, „Prazinu“ jednu, jedan „Amizol“ i jedan „Lexaurin“ od 3 mg, 7 tableta ona pije 26 godina svaki dan, a onda je samoinicijativno počela ići hodžama, nekim ženama, te skroz rijetko išla na UKC. Posljednju godinu dana intenzivno, možda i dvaput sedmično sa sestrom I., nekoj proročnici Z. u S.. Svjedok u to ne vjeruje, molio ih je da ne idu ali ih nije mogao spriječiti. Prepao se kad je vidio da I. govori „jezikom“ strine, da iz nje izlaze glasovi od sina te J. govorio da ona ne ide ali nije mogao kontrolisati naročito jer ni njegov badžo, suprug oštećene I., nije imao nikakvu kontrolu. Za oštećenu I. navodi da je kod njih radila 18-19 godina. U zadnjih godinu dana navodi da je optužena J. više puta spavala sa svojom sestrom, nego li svjedokom. Spavale bi u restoranu na spratu gdje ima separe koji je kao sećija ili bi išle u D. spavati. Za oštećenu I. navodi da nije mogla dočekati jutro i svakome ko uđe u restoran, a da na spominje hodže ili neke ljude, pa uzme brojeve telefona od takvih pa zove J. da im idu. Punac i punica od svjedoka su ih često vozili a svjedok samo jednom kada je bila kiša pa mu je bio žao da kisnu na autobusnoj stanici, ali nije htio ulaziti u kuću. Jednom prilikom, kada su došle sa „terapije“ ispričale su mu da im je žena, snaha od Z., rekla da njoj ljudi dolaze po 17 godina i savjetovala ih da joj ne idu jer im ona „pere“ mozak. Prije tragičnog događaja, kada je svjedok punicu, J. i I. vozio u N. na more, supruga J. mu je rekla da mu mora nešto važno reći a to je da I. čita misli, na što joj je svjedok rekao da se ne trebaju igrati s tim i da će ih ljudi napraviti budalom. Pa je tako pojedinim, dugogodišnjim mušterijama u kafani kao proricala sudbinu, a njegova supruga joj je uvijek bila zaštitnik. Kada se I. razvela od prvog muža, došla je živjeti kod svjedoka i njegove supruge J., gdje su joj dali jednu sobu u kući, pa je ona nakon godinu dana upoznala njihov tadašnjeg komšiju I. i udala se iz njihove kuće za njega. Njih dvije su bile nerazdvojne, I. je bila dobra žena ali je u J. kao starijoj sestri vidjela zaštitnicu i J. je bila I. zaštitnik, ona je nju štitila i u kafani od mušterija kada popiju, nikad nije dala na nju. Pet dana prije svađe u D., otišle su ujutro u 6 sati autobusom kod roditelja i kako J. obično nazove svjedoka kada stignu u M. a to ovaj put nije uradila, pa kada je svjedok oko podne nazvao da vidi gdje je J. kaže da su tek stigle ljutito ga pitajući je li to toliko ima posla. Od punice je kasnije saznao da ih je i ona zvala a da je njoj J. rekla da su išle na „B.“ paliti svijeće, I. palila svijeće i tu su izgubile sat i po. Nadalje, u svojoj izjavi svjedok navodi da je I. imala aritmiju, proširene alveole, pila je „Korvitol“ i neke lijekove za srce pa nju kada povremeno panika uhvati oni nju umivaju. Zadnjih mjesec dana su posipale po kilu soli, kilu šećera, sve po parkingu, po terasi, po autu, u wc-u po šolji, u ćoškovima, svjedok je govorio da to ne radi, da ne posipa. Svu garderobu i I. i J. su iznijele, J. kod svoje kuće dole ispod kaže vidjela sam zmiju, pa svjedok onda opravda to paljenje ali sutradan mu priznaju da je to uradila jer je rekla Z. da popali, ta žena iz S.. Nevjerovatno kakav je ona uticaj imala na njih dvije i vjeruje da se to što je on doživio samo u američkim filmovima može gledati. Govorio je da ne pale, mogu zapaliti kuću i sve što su krvavo godinama zaradili, ali one nisu shvatale. Na upit branioca o svađi u D. koju je svjedok pomenuo tokom davanja svog iskaza na pretresu, isti je obrazložio da se desio tri dana prije kritičnog događaja i da svjedok nije bio prisutan ali je od puno ljudi čuo šta se desilo jer se raspitivao. Njegova svastika I. je pronašla sanduk na spratu kuće, stari sanduk od njenog muža Dž.I.1 kojeg je obila jer je bio zaključan, i u njemu pronašla

neki novac, neku zemlju, polivenu sliku starijeg sina iz I. prvog, neke pantalone odsječene, te je ista dole sišla i počela vikati „Allahu dragi“ i počela se svađati i napadati da su joj napravili nešto, međusobno su se počeli svađati, a nakon čega je njegova supruga otišla tamo da brani sestru jer se uvijek ponašala zaštitnički prema njoj, pa svjedok navodi da je od tog dana, od otvaranja tog sanduka, do tragičnog događaja sve krenulo nizbrdo. Na pitanje da li su dolazile hitna i policija tog dana, svjedok je naveo da jeste. Čuo se sa suprugom J. oko 21 sat i ona mu je rekla da je odvezla hitna I. na „...“ i tražila od svjedoka da idu po nju, a svjedok je rekao da nije htio da ide jer ima badžo, suprug od I., kod kuće pa neka ide po nju. Na pitanje branioca da li je bilo agresivnosti kod J. kada dođe do tog napada, svjedok je rekao da bude, ne fizički ali bude psovanja i povišenog tona pa se situacija smiri tako što nekada i svjedok zagalami, nekada izađe, a nekada mlađi sin sjedne i popije kafu s njom. Na upit optužene ko je prilikom te svađe u D. nazvao sanitet i platio taksi oštećenoj da se vrati sa UKC-a, svjedok je naveo da mu je amidžić M.Z. došao na kafu i ispričao da je J. doletila sva blijeda, sva usplahirena i tražila od R., to je supruga amidžića M.Z., telefon da nazove hitnu i tražila je 10 KM da plati taksi i oni su njoj dali. Svjedoku nije poznato gdje je taksi nakon UKC-a odvezao I.. Napominje da mu nije jasno zašto kritične prilike I. suprug nije zvao hitnu, a ne njegovu suprugu koja je udaljena 3,5 kilometra od njih. Prilikom unakrsnog ispitivanja, na upit tužioca da li su svjedok i optužena J. koristili sprat kuće iz kojeg su odselili 2005. godine, svjedok je rekao da nisu i da prilikom dolaska u tu kuću boravili su u donjem spratu u kojem stanuju njegovi majka i sestra, pa bi došli njih popiti kafu.

Iskaz ovog svjedoka koji i nije bio neposredni očevidac sud nije prihvatio kao vjerodostojan obzirom da je kao suprug zainteresovan da ublaži krivicu optužene prebacujući dio krivice na supruga od oštećene I., a dio odgovornosti prebacujući na psihičko stanje svoje supruge što je u suprotnosti sa provedenim psihološkim vještačenjima koje je sud prethodno analizirao i obrazložio.

Prema prijedlogu odbrane ispitani su svjedoci H.S. i H.R. pa je tako svjedok H.S. naveo da je svojim kombijem, zajedno sa suprugom, išao iz pravca T. kada je ugledao J. kako trči putem pored asfalta, mlatila je rukama, plakala, svjedok se zaustavio, optužena je uhvatila za vrata i u jednom momentu je pala na koljena, kao kleknula, pa je supruga od svjedoka joj pružila ruku i pomogla da uđe u kombi. Plačući je govorila „nazvali su me, zabolilo mi sestru, požuri S., požuri S.“. To se desilo nekih 150-200 metara od kuće u kojoj J. živi i svjedok ju je odvezao u D. pa je optužena izašla kod „T.“, svjedok ne zna kako se čovjek zove, na raskršću. Po njegovoj procjeni vozio ju je nekih 2-3 km. Svjedok je naveo da se to dogodilo na magistralnom, glavnom putu.

Na iste okolnosti svjedok H.R. jeavela da se kritične prilike sa suprugom vraćala sa pijace u T. i da su naišli na J. koja je trčala magistralnim putem i mašući zaustavljala vozilo, pa kada su se zaustavili svjedok je pitala šta je bilo, a optužena J. je plačući rekla da su je pozvali, sestru joj zabolilo, loše je i požurivala ih. Stavili su je u vozilo na P., otprilike 100 metara od kuće u kojoj se nalazi pečenjara i sa kojeg mjesta se vidi J. kuća, pa su je odvezli do raskršća u staroj D. gdje je optužena izašla iz vozila, a svjedokinja i njen suprug su nastavili vožnju prema svojoj kući. Prilikom ulaska u kombi se spotaknula pa joj je svjedokinja pružila ruku i pomogla da uđe u vozilo i sjedne pored nje. Ne sjeća se da li je optužena bila bosa. Na upit kantonalnog tužioca svjedokinja je izjavila da mjesto na kojem su optuženu ostavili nije na magistralnom putu nego put prema L. gdje se ide prema kućama, na 50 metara od kuće oštećene I. i od tog mjesta svjedokinja je mogla vidjeti kuću oštećene ali nisu prošli tamo nego su ona i suprug nastavili vožnju prema svojoj kući.

Iskaze svjedoka H.S. i H.R. na okolnosti ponašanja optužene nakon što su je zatekli na putu, da je tom prilikom plakala i molila da je povezu do sestre za koju su je zvali da dođe, jer je njezinu sestru zabolilo, sud je prihvatio kao vjerodostojne i tačne, obzirom da se radi o komšijama koji nisu imali nikakvog razloga da ne govore istinu. Međutim, sud na osnovu iskaza ovih svjedoka nije utvrdio relevantne činjenice zbog čega optužena obzirom na bliskost, povezanost sa sestrom sa kojom je provodila kako i sama navodi toliko vremena, nije pozvala stručnu pomoć odmah nakon poziva da je njezinu sestru zabolilo, ili zatražila od ovih svjedoka koji su je povezli, da usput pozovu pomoć dok se voze, zašto nije tražila da je dovezu do same kuće obzirom na hitnost (ostala 50 metara od sestrine kuće prema iskazima ovih svjedoka), jer bi to bila logična reakcija, pogotovo kad se radi o tako bliskoj osobi sestri sa kojom je bila nerazdvojna. Posebno je za sud nelogično ponašanje optužene obzirom da i sama zna da se hitna pomoć nalazi u blizini kuće, da je poziv hitne medicinske pomoći izostao i nakon dolaska optužene kod sestre a koja je prema mišljenju vještaka psihijatra imala izraženu svijest, da posmatrajući slijed postupaka optužene, njeni postupci su vrlo svrsishodni, da ona kontroliše situaciju u kojoj se nalazi nakon dolaska kod sestre kući, da tu nema iracionalnosti. Dakle, ona izdaje naloge, ona kaže ovo treba, a ovo ne treba, donesi mi ovo, a ne ono, dakle nema iracionalnosti, ali ni u najmanjem stepenu, da nijedna radnja koju je optužena preduzela ne govori u prilog gubitka kontrole nad upravljanjem svojim postupcima, da ciljnost, usmjerenost, svrsishodnost, svaki potez koji je optužena preduzela iz onoga što je vještak uspio da zaključi je svrsishodan, da optužena apsolutno nije imala stanje izmijenjene svijesti. Njena svijest je tokom cijele radnje bila potpuno očuvana, po svim kvalitetima.

Svjedočeći u sopstvenom predmetu optužena M.J. je negirala izvršenje krivičnog djela za koje se tereti, navodeći da su u njihovoj porodici rođene 3 sestre, da je ona najstarija, da su imale sretno djetinjstvo, nikada se nisu svađale, niti jedna drugoj ružnu riječ rekle, da je krajem 1995. godine kada joj je muž od snajpera izgubio oko, pala u tešku depresiju i dobila panični poremećaj, a što je kasnije prešlo u bipolarni poremećaj, nigdje ni dan danas ne smije ići sama, uvijek mora imati nekog kraj sebe. Nadalje je navela da je njena sestra N. poslije drugog poroda dobila tešku šizofreniju, pa je ona sa sestrom I. stalno njoj išla u posjetu u bolnicu u kojoj je ležala dva mjeseca, kako bi iščupale sestru N. iz tog stanja. Što se tiče sestre I., navela je da je bila udata u M., ali da je došlo do razvoda braka, pa da je I. primila sebi nakon razvoda tog braka, da je I. radila u trgovini i ugostiteljstvu, da se udala ponovo iz njene kuće, da je ušla u drugi brak koji je bio još gori, da ta njena porodica nije imala razumijevanja za nju, a glavna prepreka je bio I. sin iz prvog braka koji je živio u Nj., da je njena sestra I. uvijek imala od nje podršku, da nije svoju sestru I. zapostavila ni na koji način, da joj je bila više od majke. Zatim je navela da je njena sestra I. imala ginekoloških problema, pa da je znala dobiti bolove, a ona je s njom znala provoditi noć u bolnici, da je pomagala sve što treba I. i da je njena sestra bila njen život, njeno sve. Međutim, kako se I. sin koji živi u Nj. razbolio, I. je krenula kod gatara, posvetila se tim tzv. obredima, da je dala preko 3.000,00 KM gatarama, da je i ona nju vozila njima sa svojim muže, ali isto tako i roditelji, da nisu nikada ulazili kod te žene koja je živjela u S., da su se dešavale stvari da kad I. izađe od te žene, da joj se lik izobličio i da izlaze iz nje glasovi, da se i ona sama postepeno u to uvukla, tako da su obje išle gatarama. Zatim je navela da je njena sestra počela u njenom objektu da ogleda, a da kad je radila te rituale pila je mnogo vode i povraćala, da je jednom prilikom pola tespiha progutala i da je to bilo zastrašujuće. Neposredno pred tu tragediju njena sestra I. je tražila da idu u N. na odmor, a sa njima da ide i njihova majka, da su uvijek bile zajedno, jedna duša i jedno tijelo, a da je ona predosjećala da će se nešto ružno desiti. Misli da je tom I. stanju najviše doprinijelo to što se razvela, zatim to neslaganje i u drugom braku, nije naišla na razumijevanje od, stalno su joj pregovarali svekar i svekrva za njeno dijete. Vodila je

borbu sa svojom sestrom I. dvije godine, da je I. pila Flusetin antidepressive, da je vodila i kod dr. H. u S., da je sve dala od sebe za svoju sestru. Neposredno prije tragedije osjećala je da će se nešto desiti, da je tu jutro pozvao Dž. i rekao joj da dođe jer mama nije dobro, da povraća i da samo govori „Allah, Allah“, da je bosa trčala asfaltom i mahala, pa da su naišli njeni komšije sa kombijem koji su je povezli, da samo što prije dođe do svoje sestre I.. Kada je došla pred kuću I., vidjela je da je sestra imala veliki psihički napad, vikala je iz sve snage „Allah, Allah“, a sin Dž. je polijevao vodom, da je to bilo tako strašno, da je pokušavala sestru da uvede u kuću i govorila Dž. da doda vode, da je umivaju i sipaju vodu ona i Dž., da je I. imala prsten koji bi nekad dala da ga ona nosim, nekad bi ona uzimala bižuteriju nakit, nije gledala šta će ona uzeti iz njenog ormara, i tako je umivajući je govorila „daj Dž. vode“, prilikom tog ona je svukla taj prsten, da li je ona njega stavila usta dok su joj sipali vodu ili ga je progutala, to ona ne zna, ali zna da je samo pokušavala I. da vrati u normalno stanje, međutim, kako je vidjela da I. nije bolje i nju je počela da hvata panika, nije više ništa znala, da svojoj sestri nikada ništa loše nije pomislila, a kamoli da je liši života, da ne kako je I. progutala taj prsten, da zna da su joj sipali vodu, a nije sigurna da li je ona njoj skinula taj prsten s ruke i kako je došlo do tog komešanja, zna da je I. lice počelo da se izobličava, ugledala je da je jezik počeo da joj leti i ona se trudila da joj isčupa jezik, zna da to nije bilo pravilno jer ona nije medicinska sestra, poslije je pala jer nije uspjela i dalje ništa nije znala. Kaje se i misli da sve što se desilo su ogromne posljedice, posebno za njene roditelje, njen život je stao sada, njeni roditelji su stradali, da se kaje za sve, a da je na sudu da procijeni je li ona htjela svojoj sestri nanijeti povrede i lišiti je života. Pojašnjavajući izgled prstena, navela je da je I. bila krupnija od nje, pa da je prsten bio veći, pa da joj je nekad davala taj prsten da nosi, ali on je njoj bio velik. Nadalje je navela da ne zna kako se taj prsten našao u I. ustima, zna da je ona imala ogrebotinu na ruci, da li je I. sa tom vodom progutala prsten, nije se više ničeg sjećala, jer ju je uhvatila panika. I I. sina Dž. je hvatala panika, jer je on znao za te rituale i vidio kada se I. izobličila, pa joj je govorio „de mama samo pij vodu“, a da je I. pila vodu i povraćala. Navodi da je panika bila sve veća jer je shvatila da I. nije bilo bolje. Također je navela da su I. i ona tri mjeseca išle toj ženi (gatari) koja je tvrdila da tako treba da se radi, da I. pije vodu i izbacuje sve to iz sebe i I. je tako radila, da kad I. „dođe to“, da njen sin Dž. odmah donosi vodu da pije i da je polijevaju. Isto tako, navela je da je i njen suprug bio u dobrim odnosima sa I., ali I. suprug I. koji je bio puno vezan za svoje roditelje, stalno je I. prebacivao za njeno dijete iz prvog braka. Ponovila je da nikada sestri ružnu riječ nije rekla, a kamoli imala namjeru da je liši života i da je njen život stao, te da više nema nikakvog smisla.

Optužena je u svom iskazu pokušavala da prikaže sebe u najboljem svjetlu kao nekoga koje pokušao da pomogne svojoj sestri opisujući prethodno njihov skladan odnos, kako su bile nerazdvojne, prebacujući svu krivnju na probleme koje je njezina sestra I. imala u braku i kako joj je pomagala kao sestra i u tome, prikazujući pri tome sebe i kao psihički bolesnu osobu koju su obuzele neke sile čak i u toku suđenja i prisustva na glavnom pretresu u šta sud nije povjerovao, jer se navodima o skladnom i prisnom odnosu između optužene i oštećene i njihovom porodičnom statusu nastoji prikazati da optužena nije imala motiva da nanese povrede sestri i tako je usmrti. Sud nije prihvatio iskaz optužene jer je isti u suprotnosti sa ostalim provedenim dokazima prvenstveno iskazom vještaka medicinske struke vještaka Vede Tuće koji je i u tom dao svoje obrazloženje koje je sud prethodno naveo, a koji je naveo da povrede koje su kod oštećene utvrđene vanjskim pregledom i obdukcijom nemaju karakter u smislu da je optužena imala namjeru da ukaže pomoć oštećenoj, preminuloj Dž.I. Prije svega tu misli na povrede u predjelu samog vrata, sve strukture vrata su bile jako krvlju prožete, tu je postojala jedna snažna sila, intenzitet dugotrajnog djelovanja, istežanja pa da obični ljudi laici za medicinu znaju da istežanje vrata šakom ili šakama dovodi do smrti ako to traje jedno izvjesno vrijeme i

ako je jačeg intenziteta kao i sa provedenim psihološkim vještačenjima posebno tima vještaka Softić Rusmira i Nere Prelić Kravić koji su jasno naveli da se radi o psihički zdravoj osobi da stanje koje je opisano u nalazu i spisu, po svojoj prirodi jeste dramatično i vjerovatno je uznemiravajuće djelovalo na većinu ljudi koji su to posmatrali, pogotovo ko je to posmatrao prvi put, ko nije navikao već na to, ali da psihičko stanje optužene tog dana nije bilo u tolikoj mjeri da osoba izgubi kontrolu nad svojim ponašanjem, upravljanjem svojom voljom i svojim postupcima, te da je jako teško i neprecizno reći u kojoj bi mjeri približno to moglo realno biti za očekivanje, da optužena apsolutno nije imala stanje izmijenjene svijesti. Njena svijest je tokom cijele radnje bila potpuno očuvana, po svim kvalitetima, kao i sa iskazom sina od oštećene mlđb DŽ.DŽ. koji je bio neposredni očevidac događaja (čiji iskaz je Sud analizirao u prethodnom izlaganju), da optužena nije dozvoljavala da se pozove pomoć, što je nelogično, navodeći kako joj jedino ona može pomoći da ona zna šta joj je, da je pri tome gurnula prst sa ruke dok je optužena navela da ne zna kako se taj prsten našao u I. ustima, zna da je ona imala ogrebotinu na ruci, da li je I. sa tom vodom progutala prsten, nije se više ničeg sjećala, jer ju je uhvatila panika, a što je u suprotnosti i sa iskazom vještaka Prim.Prof.dr. medicinskih nauka, specijaliste neuropsihijatra, subspecijaliste psihoterapije Rusmir Softić koji je naveo da su postupci optužene bili vrlo svrsishodni, da je kontrolisala situaciju u kojoj se nalazi, jer optužena u takvoj situaciji izdaje naloge, optužena kaže ovo treba, a ovo ne treba, donesi mi ovo, a ne ono, iz kojih razloga smatra da nema tu te vrste iracionalnosti, kako je odbrana predstavlja ali ni u najmanjem stepenu. Svaka ljudska aktivnost je mješavina i voljnih i afektivnih radnji, da nijedna radnja koju je optužena preduzela ne govori u prilog gubitka kontrole nad upravljanjem svojim postupcima.

Nakon ocjene svih provedenih dokaza, sud nalazi dokazanim da su se u radnjama optužene M.J. ostvarili objektivni elementi krivičnog djela ubistva iz člana 166. stav 2. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Radnje optužene M.J., koje je ista preduzela prema oštećenoj (davljenje oštećene rukama u predjelu vrata) i koje su takve prirode da su uzrokovale smrtni ishod oštećene u konkretnom slučaju, kada se dovedu u vezu sa izjavom svjedoka mlđb DŽ.DŽ. kao očevidca predmetnog događaja, da je oštećena molila optuženu dok je ova sjedila svojim tijelom na njenom stomaku, da je pusti, govoreći joj da će umrijeti, iz čega proizlazi da se oštećena opirala i pokušavala odbraniti, ali ju je optužena tada držala svojim rukama za ruke, ovaj sud smatra da ukazuju da je optužena onemogućavala oštećenu da pruži bilo kakav otpor i odbrani se, dok je istovremeno prema oštećenoj preduzimala ubilačke i smrtonosne radnje davljenja u predjelu vrata, sjedenja na stomaku oštećene, otežavajući joj na taj način disanje, sipajući joj vodu u usta i istovremeno odbijajući da se pozove hitna pomoć, na čemu je insistirao mlđb DŽ.DŽ., pa je u jednom trenutku, dok je vršila te nasilne radnje prema oštećenoj, „maršnula“ i supruga oštećene, govoreći mu „bježi odavde, marš“, dižući nogu prema njemu i pri tome ga odgurivala. Osim toga, sud je imao u vidu da je optužena pred dolazak hitne pomoći legla na tlo, a oštećenu nabacila na svoje tijelo i držala je obgrljeno rukom na sebi držeći svoju jednu ruku na ustima oštećene, dakle sprečavajući oštećenu da diše, te da je pružala otpor majci da se skloni od sestre kada su joj došli majka i otac, zbog čega ju je majka i ošamarila. Navedene radnje, vezane za uzrok smrti oštećene i nastale povrede konstatovane na tijelu oštećene potvrđene su nalazom i mišljenjem vještaka sudske medicine Prof. dr Tuco Vede, a iskazima svjedoka DŽ.I.1 su potkrijepljeni u bitnome dijelovima izjave svjedoka očevica mlđb DŽ.DŽ., kojem su oni prisustvovali, a iskazom svjedoka S.N., da je mlđb. DŽ.DŽ. pozivao svog druga da pozove hitnu, a nakon što je otišao kući, kada je čuo galamu ispred kuće.

Bitno je naglasiti u vezi ponašanja svjedoka očevidca mlđb. DŽ.DŽ., da se iz njegove izjave da izvesti zaključak da je isti kritične prilike bio uplašen, zbunjen, da je svo vrijeme mislio da tetka

želi da pomogne njegovoj majci-oštećenoj, jer je optužena tako govorila, da mu niti jednog trena nije dozvolila da pozove pomoć za svoju majku-oštećenu Dž.I., da mu je lažno predstavljala da joj ona želi pomoći. Iz izjave ovog svjedoka, na koncu proizlazi, da nakon što su otišli hitna i policija da su djed i nena optuženoj govorili zašto nije pozvala hitnu, dok je nena govorila mogla si mene zvati, dok je i tada, dakle nakon nastupanja smrti optužena govorila „Znam ja šta je njoj ja ću je spasiti“.

Dakle, naprijed navedene okolnosti pod kojima je počinjeno predmetno krivično djelo, a kako je to sud utvrdio, te teške posljedice koje su nastupile na strani oštećene i to smrti iste usljed izvršenja krivičnog djela, ukazuju da je optužena postupala sa direktnim umišljajem a što naročito proizlazi iz navoda vještaka Prim dr Rusmira Softića koji je naveo da posmatrajući slijed postupaka optužene, njeni postupci su vrlo svrsishodni, da ona kontroliše situaciju u kojoj se nalazi, da tu nema iracionalnosti. Dakle, ona izdaje naloge, ona kaže ovo treba, a ovo ne treba, donesi mi ovo, a ne ono, dakle nema iracionalnosti, ali ni u najmanjem stepenu. Da je svaka ljudska aktivnost mješavina i voljnih i afektivnih radnji. Međutim, nijedna radnja koju je optužena preduzela ne govori u prilog gubitka kontrole nad upravljanjem svojim postupcima, da ciljnost, usmjerenost, svrsishodnost, svaki potez koji je optužena preduzela iz onoga što je uspio da zaključi je svrsishodan, da optužena apsolutno nije imala stanje izmijenjene svijesti. Njena svijest je tokom cijele radnje bila potpuno očuvana, po svim kvalitetima. Da je postupala sa direktnim umišljajem i da nije imala namjeru pomoći sestri sud je utvrdio pored navedenog i na osnovu zapisnika o sudske medicinskoj obdukciji od 19.07.2021. godine sačinjenog od strane vještaka sudske medicine Prof. dr Vedo Tuće, odnosno da je optužena usmrtila oštećenu preduzimajući naprijed opisane radnje prema oštećenoj, sud je utvrdio obzirom na karakter i prirodu povreda nastalih na vratu oštećene, te da je usljed zadobijenih povreda i za vrijeme zadobivanja povreda, te postupaka i radnji koje su bile preduzete od strane optužene M.J. prema oštećenoj, ista trpila bol i patnju jakog intenziteta, a ista patnja kao i bol su trajali sve do gubitka svijesti koji je nastao u prvoj fazi umiranja oštećene uslijed prekida dotoka kiseonika, odnosno krvi u sam mozak, da povrede koje su kod oštećene utvrđene vanjskim pregledom i obdukcijom nemaju karakter u smislu da je optužena imala namjeru da ukaže pomoć oštećenoj, preminuloj Dž.I., da prije svega tu vještak medicinske struke misli na povrede u predjelu samog vrata, jer su sve strukture vrata bile jako krvlju prožete, da je tu postojala jedna snažna sila, intenzitet dugotrajnog djelovanja, istezanja, pa da obični ljudi laici za medicinu znaju da istezanje vrata šakom ili šakama dovodi do smrti ako to traje jedno izvjesno vrijeme i ako je jačeg intenziteta, a kako to proizlazi iz nalaza navedenih vještaka psihološke i medicinske struke, kao i iskaza mlđb. Dž.Dž., to sud nalazi da je optužena bila svjesna da svojim radnjama uzrokuje smrt oštećene, a što je i htjela.

Kada se imaju u vidu svi naprijed analizirani dokazi, kao i ocjena dokaza, sud nalazi neosnovanim osporavanje pravne kvalifikacije krivičnog djela, a koje je odbrana istakla, paušalno navodeći da optužena nije imala svijest i volju da usmrti svoju sestru. Dok je u ponovljenom postupku branilac isticao da nije do sada viđeno da sestra sestru ubije, da su bile bliske nerazdvojne i da ne vidi motiv. Na okolnosti motiva i koji je motiv utvrdio da postoji kod optužene i da objasni iz kojeg dijela njene ličnosti su poticali impulsi pokretači za počinjenje djela koje joj se stavlja na teret, tj. da li su poticali iz psihopatološkog dijela njene ličnosti, vještak psihijatar Rusmir Softić je naveo da je na način kako je formulisano pitanje, jako teško odgovoriti sa tačke gledišta profesionalca, da je takva radnja vrlo besmislena, međutim ogroman broj ljudi se ponaša na identičan način. Dakle, preduzimaju aktivnosti koje su vrlo besmislene umjesto da nazovu hitnu pomoć i kažu imam zdravstveni problem, to svako, pa i nepismen zna

uradit. Zašto to nije urađeno u konkretnom slučaju vještaku je nejasno. Naime, u konkretnom slučaju, radnjama optužene, za koje je i oglašena krivom, ostvarena su obilježja krivičnog djela ubistva iz člana 166. stav 2. tačka a) KZFBiH, čije obilježje ne čini motiv. U konkretnom slučaju nema uslova da se navedeno krivično djelo pravno kvalifikuje kao drugo krivično djelo, jer cijeneći činjenicu da je općepoznato da laici za medicinu znaju da istežanje vrata šakom ili šakama dovodi do smrti ako to traje jedno izvjesno vrijeme i ako je jačeg intenziteta, a što je i optuženoj itekako poznato, pa našavši da je optužena na navedeni način, te postupaka i radnji koje su bile preduzete od strane optužene prema oštećenju, kao i da povrede koje su kod oštećene utvrđene vanjskim pregledom i obdukcijom, nemaju karakter u smislu da je optužena imala namjeru da ukaže pomoć oštećenju, preminuloj Dž.I., koja je trpila patnje jakog intenziteta, prije svega tu misli na povrede u predjelu samog vrata, sve strukture vrata su bile jako krvlju prožete, tu je postojala jedna snažna sila, intenzitet dugotrajnog djelovanja, istežanja, da je svijest optužene bila očuvana, da je tačno znala šta radi prema navodima vještaka psihijatra, njeni postupci su vrlo svrsishodni, da ona kontroliše situaciju u kojoj se nalazi, da tu nema iracionalnosti. Dakle, ona izdaje naloge, ona kaže ovo treba, a ovo ne treba, donesi mi ovo, a ne ono, dakle nema iracionalnosti, ali ni u najmanjem stepenu. Da nijedna radnja koju je optužena preduzela ne govori u prilog gubitka kontrole nad upravljanjem svojim postupcima, pa obzirom da je krivično djelo počinila sa direktnim umišljajem, to nema mjesta za drugu kvalifikaciju radnji optužene, te u konačnici i kada je bila jedina koja bi mogla da pomogne, odnosno da odveze oštećenu u hitnu pomoć, da pozvao hitnu pomoć, stručnu medicinsku pomoć, da dopusti i drugima sinu od oštećene kojem je cijelo vrijeme prikazivala da želi pomoći njegovoj majci, da je otjerala i njezinog muža sa kojim je i smrtno stradala bila u lošim odnosima prema navodima sina stradale Dž.I., da ista to nije htjela, te je na kraju i postigla svoju namjeru. Da je optužena M.J. htjela da oštećenju Dž.I. nanosi bolove i patnju jakog intenziteta ukazuje i okolnost da nije prestala sa radnjama povređivanja oštećene i pored njezinih jauka i zapomaganja da prestane da će umrijeti.

Nesporo je, dakle, da je optužena M.J. dana 07.07.2021. godine, u vremenu između 08,30 i 11,55 sati, u T., u naselju D., zaseok ..., Grad T., u porodičnoj kući i dvorištu vlasništvo Dž.I.1, broj ... tangencijalnim prevlačenjem noktiju prsta šake preko površine kože, pritiskanjem i prevlačenjem prstima šake u predjelu usta, te zatvaranjem usta šakom, pritiskanjem šakama desne i lijeve podlaktice, držanjem iste za nadlaktice i podlaktice ruku i guranjem prstiju šake i prstena u usta nanijela svojoj sestri Dž.I. više različitih povreda i to oguljotinu kože u gornjem dijelu lijeve polovine čela, oguljotinu kože u unutarnjoj polovini lijeve obrve, krvni podliv sa oguljotinom kože gornje polovine nosne piramide, predio korijena nosa, oguljotinu kože na desnom nosnom krilu, oguljotinu kože sa prednje strane ušne resice desnog uha, krvni podliv sa oguljotinom kože u nivou desnog ugla usta zahvatajući gornje i donje usne u nivou ugla je ljubičaste boje, sa krvnim podlivom i oguljotinom sluznice tog dijela usana, oguljotinu kože gornjeg dijela desne podkoljenice neposredno ispod desnog koljena, krvni podliv na unutarnjoj strani središnjeg dijela desne nadlaktice, krvni podliv na unutarnjoj strani donje polovine lijeve podlaktice i krvni podliv sa otokom tkiva poglavine u donjem desnom tjemeno-zatiljnom dijelu glave kao i iza desnog uha ispod sisastog nastavka sljepoočne kosti, kao lake tjelesne povrede, te je istoj stežanjem i pritiskanjem vrata šakama nanijela više povreda i to krvni podliv sa oguljotinom kože u nivou lijeve i desne strane brade izrazitije sa desne strane i podbradka, krvni podliv na desnoj bočnoj strani vrata na oko 8 cm ispod donjeg ruba desne uške, krvni podliv mekih tkiva vrata; potkožnog tkiva, ovojnice mišića, mišića ispod brade u nivou grkljana, te bočnih strana vrata izrazitije sa desne strane sve do grkljanskih hrskavica, kao i do podjezične kosti, krvnu podlivenost duž mišića obrtača vrata obostrano izrazitije sa desne strane, prelom

velikog roga podjezične kosti desno u nivou njegovog spoja trupom uz krvnu podlivenost okolnog mišićnog tkiva u nivou preloma, prelom stražnjih rogova štitaste hrskavice uz nepotpun prelom - razlavabljenost spoja između lijeve i desne ploče štitaste žlijezde u središnjoj prednjoj liniji grkljana, te krvarenje ispod sluznice grkljana, krvni podliv tkiva štitne žlijezde u njenoj desnoj polovini, krvni podliv tkiva podjezičnih pljuvačnih žlijezda i otok i krvni podliv poklopca grkljana, kao tešku tjelesnu povredu opasnu po život, zbog čega je kod Dž.I. došlo do zagušenja, uslijed kombinovanog sadejstva zatvaranja disajnih puteva, zatvaranja lumena krvnih sudova vrata i doprinosa inhibitornog efekta na srce zbog nadražaja vratnih živaca, nemogućnosti protoka zraka prema plućima iste, poremećaja i prekida moždane cirkulacije sa posljedičnom hipoksijom moždanog tkiva - nedovoljnim dotokom krvi i kisika u mozak, a što je imalo za posljedicu nastupanje smrti kod Dž.I. dana 07.07.2021. godine u 11,51 sati, dok je ista u toku nanošenja joj povreda sve do gubitka svijesti koji je nastao u prvoj fazi njenog umiranja uslijed prekida dotoka kiseonika i krvi u mozak, trpila bol i patnje jakog intenziteta. To između ostalog nesporno proizilazi, iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke Vede Tuće, njegovog iskaza i iz iskaza oštećenog Dž.Dž. kao neposrednog očevidca, kao i iz ostalih provedenih dokaza. Ono što je odbrana osporavala tokom postupka jeste uračunljivost optužene, umišljaj, kao i pravnu kvalifikaciju krivičnog djela koja je optuženoj stavljeno na teret i potencirala motiv obzirom na bliskost i povezanost između dvije sestre. Međutim, iz svih dokaza, kako materijalne prirode, tako i subjektivne prirode, objektivno je utvrđeno da je optužena bila uračunljiva kada je počinila krivično djelo iz izreke presude što je sud utvrdio na osnovu provedenih timskih vještačenja prema prijedlogu i tužilaštva i odbrane, njihovih iskaza kao i iz iskaza vještaka Rasmira Softića i da je isto učinjeno sa direktnim umišljajem (kako je to sud obrazložio u prethodnom izlaganju), te je na taj način optužena počinila krivično djelo ubistva iz člana 166. stav 2. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine pa je sud istu i oglasio krivom.

Prilikom donošenja odluke o krivičnopravnoj sankciji, sud je prije svega vodio računa o zaprijećenju kazni za ovo krivično djelo, te je u smislu člana 49. KZ FBiH, vodio računa o svim okolnostima koje utiču da kazna bude manja ili veća, uzimajući u obzir svrhu kažnjavanja, pa je kao olakšavajuće okolnosti prilikom odmjerenja kazne zatvora cijenio da je do sada neosuđivana, dok je od otežavajućih okolnosti sud cijenio stepen krivične odgovornosti optužene (direktni umišljaj u odnosu na odlučne činjenice djela iz presude), jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra, pobude i način izvršenja djela, te neminovnost nastupanja negativnih emotivnih i drugih posljedica djela po oštećene, prvenstveno sina oštećene mladb. Dž.Dž. koji je bio neposredni očevidac koji je naveo da ne može spavati, sanja majku kako ga doziva „Dž., Dž.“ pa se probudi. Nadalje, sud je, kao otežavajuću okolnost cijenio i činjenice da je izvršenje krivičnog djela, oštećene trajno i doživotno obilježio, da je optužena iskoristila i zloupotrijebila poziciju sestre, tetke, njihovo povjerenje, da je tokom cijelog postupka poricala izvršenje krivičnog djela i prikazivala sebe kao osobu koja je htjela pomoći i kako su je obuzele sile, kako iz nje progovara neko drugi kako bi umanjila svoju krivičnu odgovornost i postavlja se i dalje kao da ne osjeća nikakvu odgovornost, pa je optuženu za izvršeno krivično djelo ubistvo iz člana 166.stav 2. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine osudio na kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 20 (dvadeset) godina, koja je srazmjerna težini krivičnog djela i stepenu krivične odgovornosti optužene. Naime, ovako izrečenom kaznom zatvora optuženoj, u trajanju od 20 (dvadeset) godina, sud nalazi da će se samo tako adekvatnom represivnom mjerom, kaznom zatvora preventivno djelovati na optuženu i moći izraziti društvena osuda učinjenog krivičnog djela, i na taj način uticati na učinitelja da ubuduće ne učini krivična djela, na ostale da ne učine krivična djela, kao i na svijest građana o pogibeljnosti krivičnih djela i o pravednosti kažnjavanja učinitelja.

Na osnovu člana 57. KZ FBiH sud je optuženoj u izrečenu kaznu zatvora uračunao i vrijeme provedeno u pritvoru od 08.07.2021.godine do 22.03.2022. godine i od 23.09.2022. godine do 14.07.2023.godine, pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

Budući da podaci krivičnog postupka ne pružaju osnov ni za potpuno ni za djelimično presuđenje u pogledu imovinskopravnog zahtjeva, sud je, shodno odredbi člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećene Dž.Dž. i Dž.I.1, sa imovinskopravnim zahtjevom uputio na parnični postupak.

Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optužena se obavezuju da naknadi troškove krivičnog postupka o čijoj visini će u smislu člana 200. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine sud odlučiti posebnim rješenjem, te da plati sudu paušal u iznosu od 200,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Zapisničarka

Predsjednica vijeća

Irma Saletović, s.r.

Merima Gutić, mr. iur., s.r.

POUKA: Protiv navedene presude može se izjaviti žalba Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine Sarajevo u roku od 15 dana od dana dostavljanja iste, putem ovog suda, a u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu.